

የእግዚአብሔር ሰው ሆይ

እ
ግ
ዚ
አ
ብ
ሔ
ር

ሰ
ው

ሆ
ይ

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 CAMP LIND RD.
DALLAS, TX 75218

ከዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ

፲፱፻፹፯ አ. ም. ታተመ።

(1993 እ. አ. አ.)

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 CAMP LIND RD.
DALLAS, TX 75218

ይህን
መጽሐፍ
ያለ ደራሲው
ፈቃድ ማባዛት
ወይም መልሶ ማተም
በሕግ የተከለከለ ነው።

Copyright Alemu Beeftu, November, 1993

All Rights reserved.

PRINTED IN THE U.S.A.

TO
AMMANUEL ALEMU

A VERY SPECIAL

GIFT FROM OUR

LOVING FATHER.

ETCHING INTERNATIONAL
9700 WILSON RD.
DALLAS, TX 75218

ም ዕ ራ ፎ ኾ

መ ቅ ድ ም	9
፩▲ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው	11
▶እግዚአብሔር የሚጠቀምበትን ሰው ይፈልጋል	15
▶እግዚአብሔር ሰው ፈልጎ ሲያጣ	16
▶እግዚአብሔር ያገኛቸው ሰዎች	18
▶ፍጹም መልእክትና እንከን የሌለበት መልእክተኛ	22
▶አንተን ይፈልግሃል	23
፪▶ የወንጌልን ኃይል ማወቅ	25
▶የወንጌል ትርጉም	26
▶የወንጌል ኃይል	28
▶የወንጌል መልእክትና መልእክተኛ	29
፫▶ ልብን በእግዚአብሔር ማጽናት	39
▶ልብ ምንድነው?	42
▶እግዚአብሔር የሚፈልገው ልብ	43
▶እግዚአብሔር የሚጸየፈው የልብ ዓይነት	50
፬▶ የእግዚአብሔርን ቅባት መጠበቅ	55
▶የነቢዩ የኤልሳቦ ምሳሌነት	58

•ጥሪውን ያለ ምንም ማመንታት ተቀበለ	58
•ጥሪውን ለይቶ አወቀ	58
•የቀድሞ ኑሮውን ተወ	59
•መሥዋዕት አቀረበ	60
•ነቢዩ ኤልያስን ተከተለ	60
•ለቅባት ጸለየ	61
•ከኤልያስ ጋር በጌልጌላ ተቀመጠ	62
•ኤልያስን ተከትሎ ወደ ቤቴል ሄደ	64
•ኤልያስን ተከትሎ ኢያሪኮ ሄደ	65
•እስከ ዮርዳኖስ እንኳን ኤልያስን ተከተለ	67
፩▶ በመጀመሪያ ራእይ መኖር	71
▶የያዕቆብ ሕይወት ምሳሌነት	76
•የያዕቆብ ጥማት	76
•የያዕቆብ ምድራዊ ዘዴዎች	78
▶ለበረከት የሚያበቃ ራእይ	83
•የቤቴል ልምምድ	84
▶የያዕቆብ ወንዝ ትግል	88
▶ወደ ቤቴል የመመለስ ጥሪ	90
፪▶ በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ መቆም	95
▶በተስፋው ላይ ስለአለመቆም	98
▶በተስፋው ላይ መቆም	104

▶በተስፋው ላይ የመጽናት ውጤት	108
▶የዚህ ምዕራፍ ማጠቃለያ ሃሳብ	112
፮▶ በእግዚአብሔር እሳት መነካት	115
▶የእግዚአብሔር እሳት ምሳሌነት	117
▶የእግዚአብሔር እሳት አስፈላጊነት	119
▶የእግዚአብሔር እሳት ውጤት	120
•የኤልያስ ዘመን	122
•የኤልያስ ቅናት	124
•የኤልያስ ዝግጅት	124
•የእግዚአብሔር መልስ	127
▶የግል ሕይወት ጥያቄዎች	132
፯▶ በእግዚአብሔር ፍቅር መንበርከክ	133
▶የጌታ ኢየሱስ ምሳሌነት	134
▶እግራቸውን የማጠብ ምክንያቶች	138
▶እግራቸውን የሚጠቡ ትርጉም	141
▶የዚህ ምዕራፍ ማጠቃለያ ሃሳብ	145
፱▶ ማጠቃለያ	147
▶የመጽሐፉ አጠቃላይ ሃሳብ	147

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9455 CARLAND RD.
DALLAS, TX 75218

ም ስ ጋ ና

እርሱንና ሕዝቡን አገላግል ዘንድ በደሙ ለዋጀኝና ለአባቱም መንግሥት ካህን እንደሆን ላደረገኝ ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና ምስጋና ይሁን።

በዚህ አገልግሎት በጸሎትም ሆነ ሃሳብ በመስጠት አብረውን ለቆሙ ወገኖች ሁሉ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ እላለሁ። በተለይም ይህን መጽሐፍ ታይተ በማድረግና በሌሎችም አገልግሎቶች በምክሯም ሆነ በጸሎቷ አብራኝ ለጌታ ክብር ለምትደክም ለባለቤቴ ለገነት ያዕቆብ ክልብ የመነጨ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

እንዲሁም ደግሞ መጽሐፉን አንብበው ጠቃሚ ምክራቸውን ያበረከቱትን አቶ ንጉሤ ቡልቻን፣ አቶ ጌታቸው ጭኮን፣ አቶ መንግሥቱ ለማን፣ ወይዘሪት ጥሩነሽ መስፍንን፣ አቶ የጳላሽት ካሣን፣ አቶ ሲሳይ ደሳለኝ፣ ዶ/ር ቶለሳ ጉዲናንና፣ አቶ ሰለሞን ከበደን ልባዊ ምስጋናን አቀርብላቸዋለሁ።

አቶ ዮሐንስ አሰኒ በሥዕል ሥራ ዶ/ር አበራ ሞላ በኮምፕዩተር ፕሮግራም ስላደረጉት እርዳታ በጣም አድርጌ አመሰግናቸዋለሁ ።

መ ቅ ድ ም

እግዚአብሔር ሰውን የኪዳን ፍጡር አድርጎ ሠራው፤ ለዚህ እንዲበቃ የሚያስብ፣ የሚሰማው፣ የራሱ ፈቃድ ያለው አድርጎ አበጀው። እግዚአብሔር ከሰው ጋር ኪዳን/ውል እንዲገባ ራሱን ያቀርባል፤ ሰውንም ሰብዕናውን አክብሮ ለዚህ ሕብረት ይጋብዛል። እግዚአብሔር ከግለሰብ ጋር ከማህበረሰብ ወይም ከሕብረተሰብ ጋር ቃል ኪዳን ይገባል፤ ውል ስምምነት ያደርጋል - ከግለሰብ ወደ ህብረተሰብ ኪዳን ያሰፋል። ግለሰቦችን ለታላቅ አገልግሎት ይጠራል። በእነዚህ ግለሰቦችም አማካይነት በረከቱን ለህብረተሰብ ለሕዝቦችም ይልካል ያትረፈርፋል።

እነዚህ ግለሰቦች “እግዚአብሔር የሚጠቀምባቸው ሰዎች” አቋማቸው፣ አካሄዳቸው፣ የኑሮ ዘዬአቸው በእርሱ እንዲያዝ እንዲመራ ይሻል። ከተራ አኗኗር እንዲልቅ ያዛል። የሕይወት ጥራትና መልካምነት ብቃትን ግድ ይላል።

ሰው ራሱን በራሱ መለወጥ መንፈሳዊ ሕይወቱን ማጥራት አልቻለም አይችልምም፤ የእግዚአብሔር ፀጋ ያበቃዋል እንጂ። ሰውን የሚጠራ ሕይወቱንም መለወጥ የሚችል ወደ ብቃትም የሚያደርስ እግዚአብሔር ራሱ ነው። “ሁሉ ከእርሱና በእርሱ ለእርሱም ነውና...” እንዳለ ሐዋርያው ጳውሎስ። (ዮሀ 11:36)

ሰውን “የእግዚአብሔር ሰው” አድርጎ የሚሠራው ራሱ እግዚአብሔር ቢሆንም እግዚአብሔር መልሶ ያን ሰው እርሱ የሚፈልገውን ዓይነት እንዲሆን ሲሻ ሲጠብቅ እናያለን። ጉዳዩ የምልልሱ-የወል ኃላፊነት አለው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ለሥራው እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ምን ዓይነት እንደ ሆነ፣ ከእርሱ የሚጠበቁ የሕይወት ልቀቶች (Qualities) ምን ምን እንደሆኑ ተገልጾልኝ። ገለጸው ጸሐፊው ከቃሉ ካገኛቸው ትምህርቶች ለሕይወቱም ከሆኑ በረከቶች ላይ የተረሠረቱ ናቸው። እነዚህም አንባቢያን፣ አስተውለናቸው እንድንታነጽባቸው ያካፍለናል።

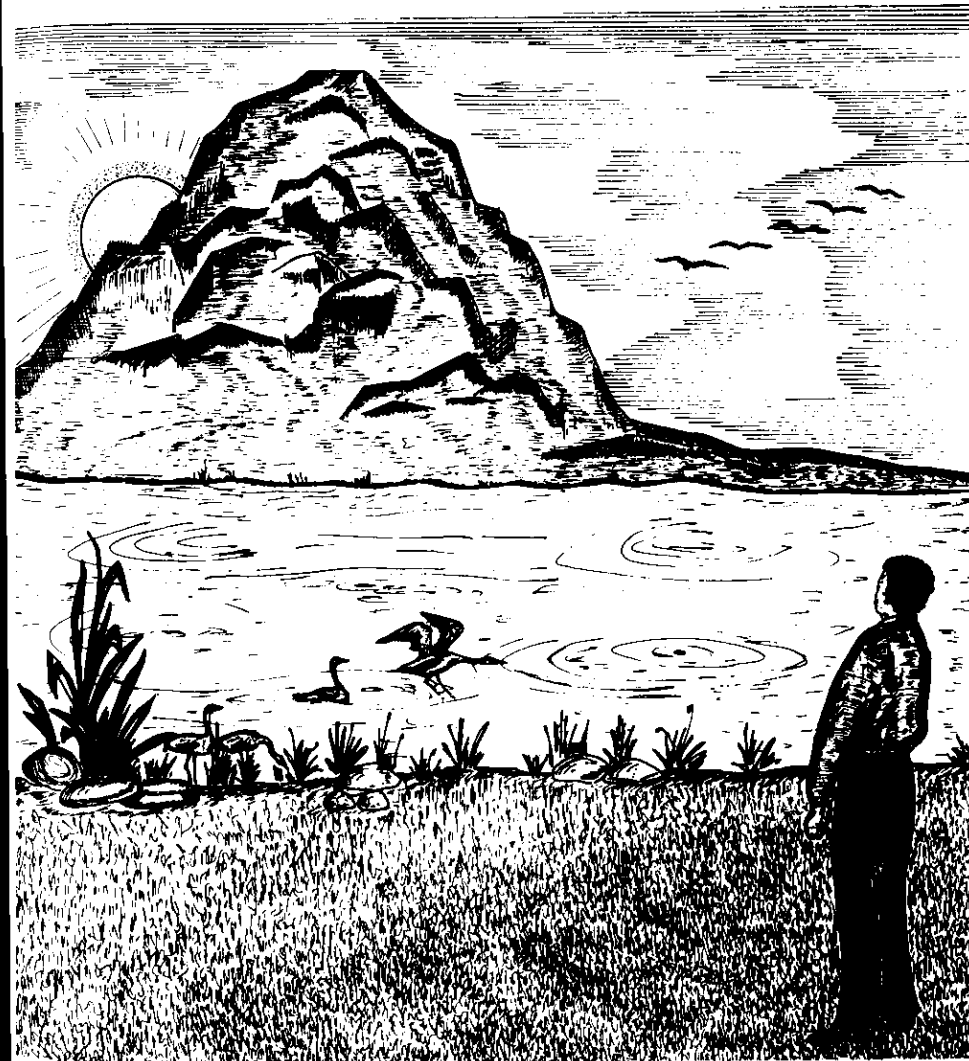
እግዚአብሔር ሰውን ፈላጊነቱ፣ ከሰው ጋር የጸና ወዳጅነት እስከ መሻቱ፣ ለሰው ሕይወት እንክብካቤና ሙላት የእርሱን በጉነት መዘርጋቱን፣ ይህም በወንጌል በኩል ተፈጻሚነት ማግኘቱ በሚገባ ያስተነትናል። በዚህ መጽሐፍ የእግዚአብሔር ሰው ለአምላኩ ክብር ለሰዎች ጥቅም፣ በእግዚአብሔር ተባርቶ ለበረከት የሚበቃ መሆኑ በማያወላዳ ሁኔታ ተብራርቷል።

እግዚአብሔር ራሱ በቀዳሚ ጠሪነቱና በአስቸኳይነቱ በዚህ መጽሐፍ እንደተገለጸው የሚጠበቅብንን ሆነን ለመገኘት ሁላችንን ይርዳን። አሚን!

ሰለሞን ከበደ

እግዚአብሔር

የሚጠቀምበት ሰው

ምዕራፍ አንድ

እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው

ከመጽሐፍ ቅዱስ የምንረዳው በዘመናት ሁሉ እግዚአብሔር ሰውን ሳያቋርጥ መፈለጉን ነው። በዘፍጥረት መጽሐፍ በምዕራፍ ሦስት ላይ ተጽፎ እንደምናገኘው፤ እግዚአብሔር ከእርሱ በመራቅ ከፊቱ ሸሽተው በዛፎች መሃል የተደበቁትን አዳምና ሔዋንን ሲፈልግ እንመለከታለን። ያም የጥሪ ድምጽ “አዳም ሆይ ወዴት ነህ?” የሚለው ነበር። (ዘፍ. 3:10) ያ ጥሪ ዛሬም እየተደመጠ ነው። እግዚአብሔር የጠፋውንና በኃጢአት ውስጥ የወደቀውን ሰው ከራሱ ጋር ለማስታረቅ ባለማቋረጥ ይፈልጋል። ቃሉም ሲመሰክር “የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአልና ...” ይላል። (ሉቃ. 19:10)

የእግዚአብሔር ዋንኛ ዓላማ፤ ሰዎች በኃጢአታቸው ምክንያት ከመጣባቸው ከመንፈሳዊ እራቁትነት፤ ከሃፍረትና፤ ራስን ከመጸየፍ፤ እንዲድኑ ፀጋውን በእምነት በመቀበል ይቅርታ እግኝተው ከእርሱ ጋር እንዲታረቁ ነው። “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር፤” (2ቆሮ. 5:19) ይላልና።

በሆንም ግን ዛሬም ሰዎች አባታቸው አዳም እንዳደረገው ከእግዚአብሔር በመሸሽ፤ የራሳቸውን ኃፍረት ለመሸፈን ቅጠል ማገልገል ይመርጣሉ። ይህ ቅጠል ሰዎች በየዘመናቱ ራቁትነታቸውን ለመደበቅ የሞከሩበት ሥጋዊ ሥራቸው ነው። በዚህ ምክንያት ነው ብዙውን ጊዜ ሰዎች የእግዚአብሔርን የደኅንነት ዕቅድ ያለ ዋጋ ከመቀበል ይልቅ በራሳቸው ሥራ (ባገለገሙት ቅጠል) ሲመኩ የሚታዩት። ችግሩ ግን የቅጠል ልብስ

የፀሐይ ሙቀት እየከረረ ሲመጣ፤ ሲውል፤ ሲያድር፤ መድረቁ ነው፤ ከሚመቸ ይልቅ ይኮሰኩሳል፤ ኃፍረተ ሥጋ መሸፈኑንም ትቶ ወድቆ ኃፍረትን ይገልጣል። የሥጋ ሥራም በሙሉ እንዲሁ ነው። ምናልባትም የጠቀመ ቢመስል ለጥቂት ጊዜ እንጂ ለዘለቄታው እርቃንን ይሸፍን ዘንድ፤ ከመንፈሳዊ እርዛት ይታደግ ዘንድ፤ ለብሰው አደባባይ ይውሉበት ዘንድ አይሆንም። እንዲያውም በመጨረሻ ጌታ ኢየሱስ ዳግመኛ በክብር ሲገለጥ የሥጋ ትምክህቶች ሁሉ በእርሱ ዓይኖች ፊት ጸንተው መቆም አይችሉም። ወዲያውኑ ይደርቃሉ፤ ገለባ ሆነው ይረግፋሉ፤ የሰውንም እርቃን ሸፍነው ከኃፍረት ነፃ ማድረግ አይችሉምና ሁሉም በእሳት ይቃጠላሉ።

ነገር ግን ብዙውን ጊዜ የሰው ልጆች፤ አዳማዊ ባሕርይ ሲንጸባረቅባቸው የሚታየው በእምቢተኝነታቸው የተነሣ፤ የእግዚአብሔርን ጸጋ አናንቀውና ጥለው የራሳቸውን ቅጠል በማገልገማቸው ብቻ ሳይሆን፤ ዛፎችን ፈልገው፤ ጥገኝነትን ጠይቀው በዛፎች ጉያ በመሸሽጋቸውም ጭምር ነው። ብዙ ያወቁ ሲመሰላቸው ዘለቄታ ያለው ጥበብ እንዳገኙ በመገመት ፈጥነው ከእግዚአብሔር ድምጽ በመሸሽ ዛፍ ጉያ ሄደው ይደበቃሉ። በመሠረቱ እነዚህ ዛፎች ሲፈጠሩ ለሰው ልጅ የተለየ አገልግሎት እንዲሰጡት ነበር። ነገር ግን አዳም ከእግዚአብሔር ፊት ኩብልሎ፤ ላይዘልቅበት ዋሻው አድርጎ ተጠቀመባቸው። ልክ እንደዚሁ ዛሬም ሰዎች የእግዚአብሔርን ድምጽ ሰምተው በንስሐ ወደ እርሱ በመመለስ ፈንታ የራሳቸውን ብዙ የመደበቂያ ዛፎች አዘጋጅተው በእነዚያ ውስጥ ለመሸሽግ ሲራወጡ ይታያሉ። ከእነዚህ ሰው ሠራሽ ዛፎች መሃል ጥቂቶቹን መጥቀስ ቢያስፈልግ፡- መልካም ሥራቸው፤ ሃይማኖተኝነታቸው፤ ዘመናዊነታቸው፤ ትምህርታቸው፤ ችሎታቸው፤ ልምምዳቸው፤ ዘራቸው፤ ቋንቋቸው፤ ውበታቸው፤ ብልጽግናቸውና የመሳሰሉት ሁሉ እንደ መደበቂያ ዛፎች ሰዎች የሚጠቀሙባቸው ናቸው።

በመሠረቱ እኒህ የተጠቀሱትን በሙሉ በንጹህ ሕሊና ስንበይናቸው መጥፎነት አይገኝባቸውም። ነገር ግን የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር እቅድና

ፍላጎት አምልጦና ኩብልሎ ራሱን የሚደብቅባቸው ዋሻዎች እድርጎ ስለሚጠቀምባቸው አደገኛነታቸው እዚያ ላይ ነው።

እንግዲህ ከዚህ አንጻር ስንመለከት ሁለት ዓይነት ሰዎች እንዳሉ ማስተዋል እንችላለን። የመጀመሪያዎቹ ዓይነት ሰዎች፣ በኃጢአታቸው ፀፀት ምክንያት ደንግጠው፣ ለጊዜው መፍትሄ መስጧቸው ራሳቸውን ለመደበቅ ቢሞክሩም፣ የእግዚአብሔርን ድምጽ ማለትም የምስራች ወንጌልን በሚሰሙበት ጊዜ በንስሐ ተመልሰው የኃጢአትን ይቅርታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚቀበል ልብ ያላቸው ሰዎች ናቸው። ሁለተኛዎቹ ዓይነት ሰዎች ደግሞ፣ ኃጢአታቸውን ተገንዝበው፣ ከዚያም አልፈው በድንጋጤ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር አሸሽተው ለመሸሸግ ቢሞክሩም፤ ያንን ሸሽተው የተደበቁበትን ዋሻ ለዘላለም መኖርያቸው እድርገው ለእግዚአብሔር ድምጽም ማለትም ለደኅንነት ወንጌል መልእክት ልባቸውን አጠንክረው፣ የሚደረግላቸውን የምህረትና የፍቅር ጥሪ ቸል በማለት፣ በመመገቢያ የሚኖሩ ዓይነት ሰዎች ናቸው። ይህ የመመገቢያ ባሕርይ እነርሱ ራቂታቸውን እያሉ ካባ ለባሰው የኖሩ ያህል እንዲሰማቸው ያደርጋቸዋል። ከዚህም የተነሣ ለሕሊናቸው ወቀሳ ልባቸውን አደንድነው በዚህ ምድር ይመላለሳሉ።

ወገኔ አንተስ ድምጹን ሰምተሃልን? አዎ! ድምጹን ሰምተህ ንስሐ በመግባት የኃጢአት ይቅርታና የዘላለምን ሕይወት ከጌታ የተቀበልክ ከሆንክ፣ እግዚአብሔር የበለጠ ማስተዋል፣ ሰማያዊ ጥበብና እውቀትን ይገልጥልህ ዘንድ በልብህ እየጸለይክ ይህን መመሪያ መጽሐፍ ማንበብህን ቀጥል፤ ጌታ ለታላቅ ዓላማው መከናወኛ ትሆን ዘንድ ይፈልግሃልና። ካልሆነ ግን ለጊዜው ንባቡን ገታ እድርገህ፣ የእግዚአብሔር የዘላለም የደኅንነት እቅድ የሆነውን ጌታ ኢየሱስን ወደ ሕይወትህ በማስገባት ትጋብዘው ዘንድና ምህረቱንና ይቅርታውን በውስጥህ ተለማምደህ ራስህን እንድታዘጋጅ አመክርሃለሁ።

እግዚአብሔር የሚጠቀምበትን ሰው ይፈልጋል

የእግዚአብሔር ሰውን አፈላለግ በሁለት አቅጣጫ ልንመለከተው እንችላለን። ቀደም ብለን እንዳየነው በመጀመሪያ የጠፋውን ሰው አግኝቶ የራሱ ሊያደርግ ኃጢአተኛውን ይፈልጋል። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ፣ እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ሕዝቦች መካከል እስራኤላውያን በቃል ኪዳን ጦርቶ በኋላም ሌዋውያንን ለአገልግሎት እንደለየ እንዲሁም ፈልጎ ካገኛቸው፣ በደሙ ከኃጢአታቸው አንጽቶ በቃል ኪዳን የራሱ ካደረጋቸው መሃል ፈቃዱን ለመፈጸም የሚጠቀምበትን ሰው ይፈልጋል። ለመሆኑ እግዚአብሔር ሰውን ለምን በዚህ መልክ ለመምረጥ ይፈልጋል? ብለን ብንጠይቅ መልሶቹን በዚህ መልክ ዘርዝረን ማጤንና መገንዘብ እንችላለን።

1፡ እግዚአብሔር ሰዎችን የሚፈልጋቸው በእርሱ ፊት እንዲቆሙና እንዲያገለግሉት ነው። “ልጆቹ ሆይ በፊቱ ትቆሙና ታገለግሉት ዘንድ፣ አገልጋዮቹም ትሆኑ ዘንድ፣ ታጥኑለትም ዘንድ እግዚአብሔር መርጦአችኋልና ቸል አትበሉ።” (2ኛ ዜና 29:11፣ ሕዝ. 44:15)። በእግዚአብሔር ፊት መቆም ማለት፣ የእርሱን ታላቅነትና ቅድስና በመረዳት መስዋዕትን በእምልኮ ይዞ መቅረብ ማለት ነው። ዛሬ በእግዚአብሔር ፊት በመቆም ይዘን የምንቀርበው እምልኮና መስዋዕታችን፣ የራሳችንን ሕይወት፣ የልባችን ውዳሴና፣ የከንፈራችንን ምስጋና ነው። እንደዚሁም በፊቱ መቆም ማለት እንደ ነቢዩ ኢሳይያስ በመንፈስ ዓይን እግዚአብሔርን በግርማና በሞገስ በመላት አይቶ፣ ለእርሱ የሚገባውን ሁሉ በትህትና ማቅረብ ማለት ነው። በእግዚአብሔር ፊት መቆም ማለት እርሱን ለማገልገልና፣ የፍቅር ባሪያው ለመሆን የዘላለም ውሳኔ ማድረግ ማለት ነው። ይህም ውሳኔና ተግባር የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማትን ከመለማመድና የልቡን ሃሳብ ከማወቅ ጋር የሚሄድ ነው። ኢሳይያስ እግዚአብሔርን በታላቅ ክብሩና ሞገሱ ካየው በኋላ ነበር “ማንን እልካለሁ? ማንስ ይሄድልኛል?” ሲል

ያንን መለኮታዊ ጥሪ ሰምቶ በትህትናና እጅግ በተነካ መንፈስ “እነሆኝ እኔን ባከኝ።” በማለት ምላሽ የሰጠው። (ኢሳ. 6:8) የእግዚአብሔር ግርማ ሞገስ ልብን ለመታዘዝ ያዘጋጃል፤ የእግዚአብሔር መለኮታዊና የግርማዊነት ጥሪ ለአገልግሎት ያስወስናል፤ ራስንም ለመስጠት ያደፋፍራል፤ ከኢሳያስ ሕይወት የምንማረው ይህንኑ እውነት ነው።

2ሐ በትንቢተ ሕዝቅኤል 44:11 ላይ “ነገር ግን በመቅደሴ ውስጥ አገልጋዮች ይሆናሉ፤ በቤቴም በሮች በረኞች ይሆናሉ። በቤቴም ውስጥ ያገለግላሉ፤ ለሕዝቡም የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ሌላ መሥዋዕቱን ያርዳሉ ያገለግላላቸውም ዘንድ በፊታቸው ይቆማሉ።” በሚለው መለኮታዊ ምሪት መሠረት እግዚአብሔር ሰዎችን የሚፈልገው ሌሎችን ያገለግሉ ዘንድ ነው። እንግዲህ የእግዚአብሔር ሃሳብ እርሱን በፍቅር እያመለከንና እየታዘዝን በእርሱ ስም ሌሎችንም እንድናገለግል ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ነበር “ስለ ኢየሱስም ራሳችንን ለእናንተ ባሪያዎች እናደርጋለን።” በማለት የተናገረው። (2ቆሮ: 4:5)

ሰው ፈልጎ ሲያጣ

አሁንም በመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንገነዘበው፤ እግዚአብሔር ሰዎችን መፈለግ ብቻ ሳይሆን ፈልጎ ያጣበትም ጊዜ ብዙ ነው። በእርሱ ፊት የሚቆም የጠፋበት ጊዜ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ይህንን እውነት በምሬት የገለጸው “ጻድቅ የለም እንድ ስንኳ፤ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም፤ ሁሉ ተሳስተዋል በአንድነት የማይጠቅሙ ሆነዋል ...” (ሮሜ 3:11-12) በማለት ነው። ይህም ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ሌሎችን ያገለግሉ ዘንድ የጠራቸው ሰዎች፤ ካስቀመጣቸው ቦታ ጠፍተው ወይም እንደ ጥሪላቸው ሆነው ባለመገኘት ልቡን ያሳዘኑበትም ዘመን ጥቂት አይደለም። በተለይ ይህንን እውነት አስመልክተው የትንቢትና የታሪክ መጻሕፍት ሰፊ ገለጻን ይሰጣሉ።

በመሠረቱ እግዚአብሔር ሕዝቡን ያገለግሉ ዘንድ 3 ዓይነት ሰዎችን ቀብቶ ነበር። እነርሱም ካህናት፤ ነቢያትና ነገሥታት ነበሩ። የሚያሳዝነው ነገር በእንዳንድ ዘመን የተቀበሉት ካህናት ተልዕኮአቸውን ቸል ብለው፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድና ሕግ ውጭ አምልኮ ለማቅረብ መማለጃ የጠየቁበት፤ አገልግሎታቸውን፤ ሥልጣናቸውን ማትረፈያ ያደረጉበት ጊዜ ነበር። ከዚያም አልፈው ተርፈው ጌታ ኢየሱስ በሥጋ በምድር ላይ በተመላለሰበት ጊዜ የተከበረውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መሸቀጫ ብቻ ሳይሆን የቅሚያ ሥፍራና የወንበዴዎች ዋሻ አድርገውት እንደነበርም ከወንጌላት እንረዳለን። (ዮሐ. 2:12-17)

ነቢያቶችም ቢሆኑ፤ እግዚአብሔር ሳይነግራቸውና፤ መልእክትን ከመለኩት በእግባቡ ሳይቀበሉ፤ እንደ ደንቡ ቅድስናቸውን ሳይጠብቁ፤ የሃሰት ትንቢትን እየተናገሩ ሕዝቡን ከአምላክ ከእግዚአብሔር ፈቃድ የለዩበት ጊዜ ጥቂት አልነበረም። ነቢዩ ኤርሚያስ ስለ ሃሰተኛ ነቢያት በዝርዝር ጽፎአል።

ነገሥታትም ደግሞ ምንም እንኳን በእግዚአብሔር የተቀበሉና የተሰየሙ ቢሆኑም፤ ከእነርሱም አብዛኛዎቹ ሕዝቡን ወደ ጣዖት አምልኮ በመምራት ከአምላኩ ጋር ያለውን ግንኙነት ለማበላሸት ምክንያት በመሆን እግዚአብሔርን አስቸግረዋል። ይህንን ሁኔታቸውን በመጽሐፈ ነገሥትና ዜና መዋዕል መጻሕፍት አንብቦ መረዳት ይቻላል።

በዚህ ምክንያት ነበር ጌታ እግዚአብሔር፡- “ቅጥርን የሚጠግንን፤ ምድሪቱን እንዳላጠፋት በፈረሰበት በኩል በፊቴ የሚቆምላትን ሰው በመካከላቸው ፈለግሁ፤ ነገር ግን አላገኘሁም።” (ሕዝ. 22:30) በማለት በምሬት የተናገረው። ለመሆኑ እግዚአብሔር ከፈጠራቸውና የራሱ ሕዝብ ካደረጋቸው መሃል ሰውን ፈልጎ ከማጣት የበለጠ ምን አሳዛኝ ነገር አለ?

እግዚአብሔር ያገኛቸው ሰዎች

በዛው ልክ በብሉይ ኪዳን እንደምንገነዘበው፤ እግዚአብሔር ሰውን ፈልጎ እንዳጣ ሁሉ ያገኘበትም ጊዜ ነበር። እግዚአብሔር ሰውን ለተለየ ዓላማ ሲፈልግ በዘመናት መሃል ዘላለማዊ የደገንነት እቅዱን ለማከናወን ነው። እግዚአብሔር ሰውን ሲፈልገው እውነትም እንደ ሰብአዊ አስተሳሰብ የት እንዳለ የት እንደ ተደበቀ ጠፍቶበት ተቸግሮ ሳይሆን፤ ወይም የሚያስገድድበት ኃይል አጥቶ ሳይሆን የሰውን የልብ ፈቃደኝነትና ለእምሳኩ ራሱን ለመለየት የሚያደርገውን ቅዱስ ውሳኔ በመሻት ነው። ዋናው መለኰታዊ ጥያቄ “ዛሬ በፈቃዱ ራሱን የሚቀድስ ማን ነው?” የሚለው ነው። ይህ ዓይነቱ መቀደስ ማለት፤ ለእግዚአብሔር የተለየ መሣሪያ ለመሆን መለየት ማለት ነው። ከዚህ ውሳኔ በኋላ ነው ከእርሱ ጋር የሥራ ባልደረባ መሆን የሚቻለው፤ እግዚአብሔርም ሰውን እገኘሁ የሚለው ለፈቃዱ ራሱን በማስገዛት የሥጋን ፈቃድ ጥሎ የእምሳኩን ሃሳብ ለማገልገል በእምነት ራሱን የሰጠውን ሲያይ ነው። የሚሻቸው ዓይነት የእምነት ሰዎችን እንዳገኘና ልቡንም እንዳሳረፉለት በዕብራውያን 11 ውስጥ እናነባለን። እግዚአብሔር ካገኛቸውና ልቡን ካሳረፉለት መካከል ለምሳሌ ያህል ጥቂቶቹን ከዚህ ቀጥቶ እጠቅሳለሁ።

ሀ) የሰዎች ልጆች ክፋት በዓለም ላይ እጅግ በበዛበት ጊዜ እግዚአብሔር ዓለምን በውኃ ከማጥፋቱ በፊት ለአንድ መቶ ሃያ ዓመታት ሰዎችን ወደ ንስሐ የሚጠራውን ሰው ኖጎን አገኘ። “እግዚአብሔር የሰው ክፋት በምድር ላይ እንደ በዛ፤ የልቡ አሳብ እኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ክፉ እንደ ሆነ አየ። እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ፤ በልቡም አዘነ። ...ኖጎ ግን በእግዚአብሔር ፊት ሞገሰን አገኘ። የኖጎ ትውልድ እንዲህ ነው። ኖጎም በትውልዱ ጸድቅ ፍጹምም ሰው ነበረ፤ ኖጎ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ።” (ዘፍ. 6:5-6 ና 8-9)። በኖጎ ምክንያት የሰዎች ልጆች ዘር በምድር ላይ ሊቀር ቻለ። ኖጎ

ምድርን ሊያጠፋ ከመጣው ውኃ ለመዳን ቤተሰቡንና ከምድር አራዊት የተመረጡትን በመርከቡ ይዞ ከመንሳፈፉ በፊት ግፍን በተሞላች ዓለም ውስጥ እንዳይሰጥም በመንፈስ ተንሳፈረ። ከሌሎችም ተለይቶ በቅንነት ቆመ። ብቻውን ተለይቶ ስለቆመ እግዚአብሔር ከሩቅ አስተዋለው። እግዚአብሔር የሚያየው እንደ ሌሎች ለመሆን የተደባለቀውን ሳይሆን ተለይቶ የቆመውን ነው።

ለ) የጣዖት አምልኮ በበዛበት ዘመን የሰዎች ሕሊና በጎደፈበት ጊዜ እግዚአብሔር አብራምን አገኘ። ከተለማመደው ከሚያውቀውም አካባቢና ከሚወዳቸው ሁሉ እንዲለያይ ጠየቀው። እርሱም ለምን? ወዴት? እንዴት? ወዘተ ብሎ ሳይጠይቅ የእምሳኩን ጥሪ ሰምቶ የሰጠውን ቃል ኪዳን በእምነት ተቀብሎ ወጣ። (ዘፍ. 12:1-3) አብርሃም ለእግዚአብሔር የተለየው እግዚአብሔር በጠራው ቀን ሳይሆን ቀደም ብሎ በእገሩ ሳለ ነበር። ከጣዖት አምልኮ ራሱን ስለለየ እግዚአብሔርም የምድርን ሕዝብ ሁሉ ይባርክ ዘንድ ለራሱ ለየው። እንግዲህ በሥጋ ከመለየቱ በፊት በልቡ ለእርሱ የተለየውን ሰው ሲያገኝ እግዚአብሔር ይጠቀምበታል። ለሌሎችም በረከት ያደርገዋል። የራሱም ወዳጅ ስለሚያደርገው የልቡን ያጫውተዋል። ያም ሰው እንደ አብርሃም ስለሌሎች በእግዚአብሔር ፊት በምልጃ ይቆማል። (ዘፍ. 18:22-33)።

ሐ) ሙሴ ለስለላ ወደ ኢያሪኮ ከላካቸው ሰዎች መካከል ውስጥ አሥሩ ተመልሰው የሕዝቡን ልብ ባቀለጡ ጊዜ ከሁሉም ተለይተው በሙሉ ልባቸው እርሱን የተከተሉትን ኢያሱንና ካሌብን አገኘ። “ከእኔ ጋር የወጡ ወንድሞቼ ግን የሕዝቡን ልብ አቀለጡ፤ እኔ ግን እምሳኬን እግዚአብሔርን ፈጽሜ ተከተልሁ።” (ኢያሱ 14:8) ያለው ኢያሱ ነው። የእግዚአብሔርን ተስፋ ስለ አመኑ የምድረ በዳው ኑሮ በእነርሱ ምክንያት አበቃ። ሕዝቡንም ወደ ተስፋይቱ ምድር መሩ። ተስፋውንም አስጨበጡት።

እግዚአብሔር ወደ ተስፋይቱ ምድር ሕዝቡን ከመምራቱ በፊት ከሁለት ሚልዮን ሕዝብ መካከል ከምድረ በዳ ሕይወት በእምነት የተላቀቁ ሁለት ወጣቶችን ብቻ አገኘ። የእግዚአብሔር ውሳኔ በድምጽ ብልጫ እንዳልተለወጠ በዚህ እናስተውላለን።

መፅዊት የእግዚአብሔር ስም የተጠራበት ከተማ የኢየሩሳሌም ቅጥር በፈረሰ ጊዜ ነህምያን አገኘ። ነህምያ ግድግዳውን መልሶ ከማቆሙ በፊት በእንባው የእግዚአብሔርን ከተማ አጸዳ፤ የአምላኩን ልብ ደስ አሰኘ፤ የንጉሥን ልብ አቀለጠ፤ የሕዝቡን ልብ ለአምላኩ ሥራ ማረከ። እግዚአብሔር አገኘሁ ብሎ ደስ የሚሰኝበት ሰው ቅጥር ለመሥራት የአናጢነት ችሎታ ያለውን ባየ ጊዜ አይደለም። ነገር ግን ለአምላኩ ክብር የሚቀናውን፤ ስለ ሕዝቡ ጉብቁልና ልብ የሚነካውን፤ አምላኩ የገለጸለትን በቅደም ተከተል በሥራ ላይ የሚያውልና ትምክህቱ በአምላኩ የሆነውን ሰው ነው። ነህምያ “...የሰማይ አምላክ ያከናውንልናል እኛም ባሪያዎቹ ተነሥተን እንሠራለን...” (ነሀ. 2:20) በማለት ነህምያ የተናገረው እምነቱ በችሎታው ሳይሆን በሰማይ አምላክ ላይ እንደ ሆነ ሲያሳየን ነው።

ሠጥ ድምጹን የሚሰማ ሰው በፈለገ ጊዜ በቤተ መቅደሱ ውስጥ በታዛዥነትና በአገልግሎት መንፈስ የተኛውን ብላቴና ሳሙኤልን አገኘ። ራእይ ብርቅ በነበረበት፤ የእግዚአብሔር ክብር ከእስራኤል ሕዝብ በተለየበትና፤ የአገልግሎት ልብስ የለበሱት ታላላቆች ባመጹበት ዘመን እግዚአብሔር ታናሹን ሳሙኤልን አገኘው፤ የልቡንም ሃሳብ አጫወተው። ሳሙኤልም በመንግሥተ ሰማያት ያለውን ምስጢር ከማየቱና ከመስማቱ በፊት የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታቦት በነበረበት ቦታ ማደርን ተማረ። እግዚአብሔር የእርሱ ቃል ኪዳንና ክብር ባለበት ቦታ የሚያድሩትን ሳያነጋግርና የልቡን ሳያጫውታቸው አያልፍም። ሙሴንም በዚያ አገኝሃለሁ

ወይም እነጋግርሃለሁ ብሎት ነበርና። እግዚአብሔር ሥራውን የሚጀምረው በውስጠኛው ክፍል በቃል ኪዳን ቦታ ካሉት ጋር ስለሆነ ወደ ውስጥ ከመግባት አትዘግይ! እርሱም በእዚያው ሊጠቀምብህ እየጠበቀህ ነውና።

ረጅ በጽድቅ ሕዝቡን የሚያሰተዳድር በፈለገ ጊዜ እንደ ልቡ የሆነለትን የበጎች እረኛ የሰሙን ኃይል ያወቀ ብላቴና ዳዊትን አገኘው። ዳዊት እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነው ለንጉሥነት ከተሾመ በኋላ አልነበረም። በጎችን እየጠበቀ በአምልኮ መንፈስ ሆኖ የአምላኩን ታላቅነት በተገነዘበ ጊዜ ነበር። እግዚአብሔር ያገኘው በአምልኮ ሚዳ፤ በምስጋና ተራራ፤ በቅኔና ውዳሴ ሽንተረር ላይ ነበር። የእግዚአብሔርን ልብ ለማወቅ ምስጋናና ቅኔ የመግቢያ ደጆች ናቸው። የአንተስ የት ነው የሚገኘው?

ሰጥ የቤተ መቅደሱ ሥራ ቸል በተባለበት ጊዜ ደግሞ ሕዝቡን የቀሰቀሰውን ነቢዩ ሐጌን አገኘ። “በውኑ ይህ ቤት ፈርሶ ሳለ እናንተ ራሳችሁ በተሸለሙ ቤቶቻችሁ ለመኖር ጊዜው ነውን? ... ወደ ተራራው ውጤ እንጨትንም አምጡ፤ ቤቱንም ሥሩ እኔም በእርሱ ደስ ይለኛል፤ እኔም እመሰገናለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።” በማለት የእግዚአብሔርን የወቀሳ መልእክት ይዞ የመጣው ነቢዩ ሐጌ ነበረ። (ሐጌ 1:4 ና 8) እርሱም የበረከታቸው ጠንቅ የሆነውን ነገር ነግሮ ሕዝቡን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከመጥራቱም በላይ የእግዚአብሔር ታላቅነት የሚገለጸው በወርቁ ብዛት ሳይሆን በክብሩ መገለጥ መሆኑን አረጋግጦ ነገራቸው። በቸልተኝነት ዘመን ነቢይ ሆኖ መመላለስ የግል ታማኝነትና ቆራጥነትን ይጠይቃል። እግዚአብሔር ሰዎችን የሚፈልገው ተዝናንተው በተጽበት ቦታ ሳይሆን ተግተውና ነቅተው ፊቱን በሚሹበት ስፍራ ነው። አንተንስ የት ነው የሚያገኝህ?

ሽታ የሐሰት ነቢያት በበዙበት ጊዜ የእርሱን እውነት የሚነግሩ፤ ለጣዖት ያልተንበረከኩ፤ የእግዚአብሔርን እውነት ለሰው ፊት ሳያዳሉ የተናገሩትን፤ እንደ ኤልያስ፤ ዳንኤል፤ ኤርምያስ ሚልክያስ ወዘተ ያሉትን ነቢያት አገኘ። ስለዚህ እንደ ሐሰተኞች ነቢያት ለነገሥታት ጆሮ ደስ የሚለውን ሳይሆን እግዚአብሔር የተናገራቸውን ብቻ በመናገር ዋጋ የከፈሉ ነቢያት በጣም ብዙ ነበሩ። “ሚክያስም፡- ሕያው እግዚአብሔርን! አምላኪ የሚለውን እርሱን እናገራለሁ አለ።” (2 ዜና 18:13) የእግዚአብሔርን እውነት እንዳለ በፍቅር የሚናገሩ ነቢያት የእግዚአብሔር አፈ ቀላጮች ነበሩ። ከዚህም የተነሣ በጊዜው የነበረውን ብቻ ሳይሆን ሊመጣ ያለውንም እንዲያስተላልፉ በጌታ የተቀቡ ነበሩ። ዛሬ ጌታ ሊጠቀምበት የሚፈልገው ሰው በቃሉ ተሞልቶ በተቀደሰ እንደበት የእርሱን እውነት ከግል ፍላጎት ጋር ሳይቀይጥ የሚናገረውን ሰው ነው። እንተንስ እንዴት ባለ ሕይወት ነው የሚያገኝህ?

ፍጹም መልእክትና እንከን የሌለበት መልእክተኛ

እግዚአብሔር በዘመናት ውስጥ የተጠቀመባቸው ሰዎች ሁሉ የራሳቸው ድካም ነበራቸው። በሌላ አነጋገር የእግዚአብሔር መልእክት ፍጹም ቢሆንም እንኳ መልእክተኞቹ ፍጹማን ወይም ያለ እንከን አልነበሩም። ስለዚህ ቃሉ እንደሚል - “...እግዚአብሔርም አየ፤ ፍርድም ስለሌለ ተከፋ። ሰውም እንደሌለ አየ፤ ወደ እርሱ የሚማልድ እንደሌለ ተረዳ ተደነቀም፤ ስለዚህ የገዛ ክንዱ መድኃኒት አመጣለት፤ ጽድቁም አገዘው።” (ኢሳ. 59:15-16) “የገዛ ክንዱ መድኃኒት አመጣለት” እንዳለ ፍጹም የሆነ መልእክተኛ ፍጹም የሆነውን መልእክት ያመጣ ዘንድ ቃል (መልእክት) ሥጋ (መልእክተኛ) ሆነ። (ዮሐ. 1:14)

የሰውን ልጅ ከኃጢአቱ የሚያድን በጠፋ ጊዜ የመስዋዕት በግ ሆኖ የዓለምን በደል ሊያስወግድ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተላከ። “መሲም

በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳጠፋ የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል።” በማለት የተጻፈውም ለዚህ ነው። (ዮሐ. 3:15) በዚህም ምክንያት ዛሬ በድፍረት ለራሳችንም ሆነ ለዓለም “መዳንም በሌላ በማንም የለም እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና።” (ሐዋ. 4:12) ብለን እናውጃለን። ራሱን መስዋዕት አድርጎ በመስጠት የእባቱን ፈቃድ ስለ ፈጸመ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ፈቃድ በእጁ ተከናወነ። ለፍቅሩ መለኪያ፤ ለኃይሉና ለችሎታው ሚዛን፤ ለታላቅነቱ ተወዳዳሪ፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የሌለው ሆነ። ከዚህም የተነሣ ቁጥራቸውም አእላፋት ጊዜ አእላፋትና ሺህ ጊዜ ሺህ የሆኑት ሠራዊት በታላቅ ድምጽ “የታረደው በግ ኃይልና ባለጠግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም ምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል ...” (ራእይ 5:12) ሲሉ ለዘላለም ይኖራሉ። እኛም የተሰጠንን የአገልግሎት አደራ ከፈጸምን በኋላ ከእነርሱ ጋር አዲሱን ቅኔ እንዘምራለን። ዛሬ ጌታ ፈቃዱን ለማከናወን ራሳቸውን የሰጡትን ባሪያዎች ይፈልጋል። ካገኛቸው በደስታ ይጠቀምባቸዋል። እንተስ ለፈቃዱ ተሰጥተሃልን? በመሠረቱ ለራሳችን ፈቃድ ሳንሞት ለእርሱ ፈቃድ መኖር እንችልምና ልብ እንበል!

እንተን ይፈልግሃል

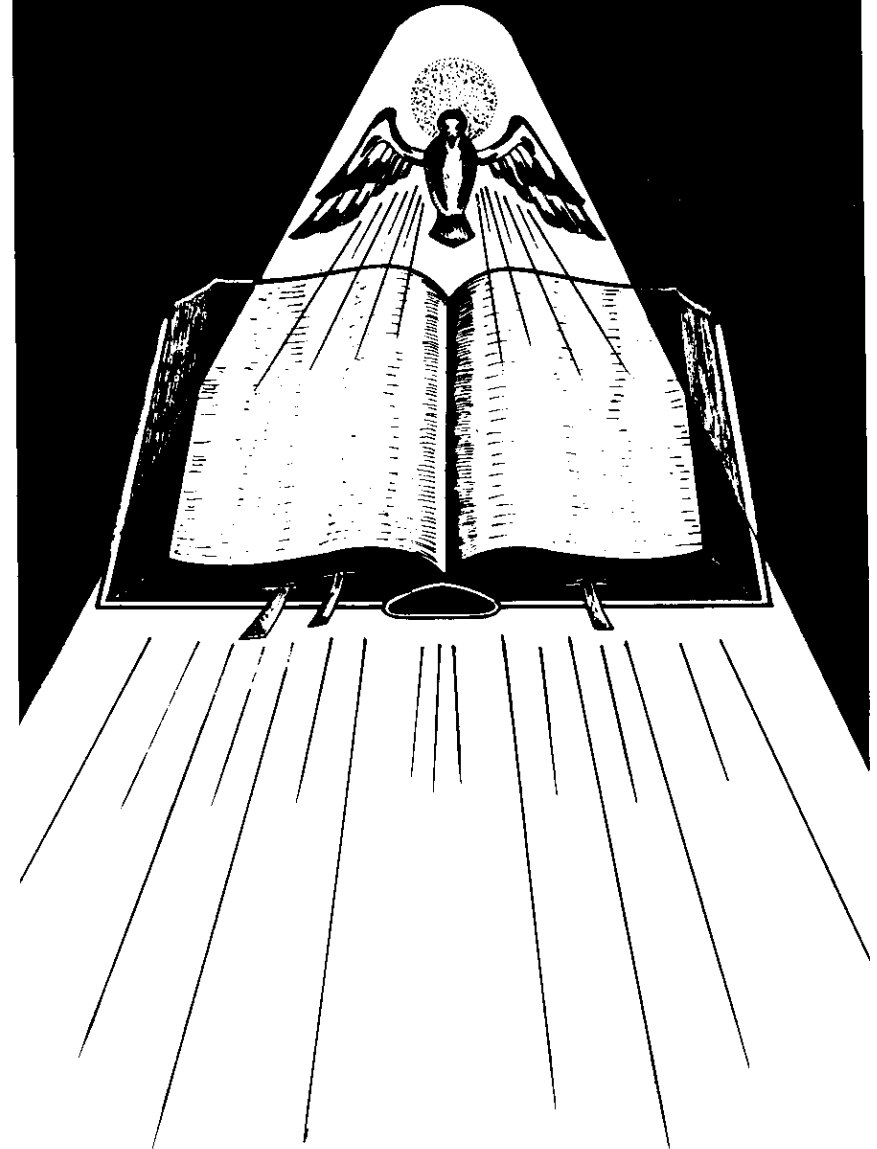
ዛሬም ቤተ ክርስቲያኑን ለማነጽ፤ የጠፋትን ወደ ቤቱ ለማምጣት ለዚህ ታላቅ ወንጌል ታመኝ አገልጋይን ይፈልጋል። በበዓለ ሃምሳ ቀን በጸምና በጸሎት እየተጉ የተስፋውን ቃል የጠበቁትን ሐዋርያትንና ደቀመዛሙርትን አገኘ። የትንሣኤውን ኃይል ያውጁ ዘንድ በመንፈሱ ሞላቸው፤ በጸጋውም አስታጠቃቸው ቤተ ክርስቲያንም መሠረተ። እነዚህ ሰዎች ጌታ ያገኛቸው ጀልባዎቻቸውን፤ አባቶቻቸውንና መረባቸውን ትተው እርሱን ለመከተል ፈቃደኞች በሆኑበት ቀን ነበር። እንተንም ጌታ

ሊጠቀምብህ ይፈልግሃል። እንተስ ጌታ እንዲጠቀምብህ 'ትተህ ተከተለኝ' የሚልህን ሁሉ ትተህ ተከትለኸዋልን?

እንግዲህ ጌታ ሊጠቀምብህ የሚችለው በመጀመሪያ ደረጃ ከዚህ ቀጥለው ባሉት ምዕራፎች ውስጥ በተዘረዘሩት ደንቦች መሠረት ራስህን ብታቀርብለት ነው። ጌታ ይፈልግሃል። እንተም ለእርሱ ታስፈልገዋለህ። እንግዲህ ማንም ቢጠይቅህ ለጌታ እስፈልገዋለሁ ብለህ ጥሪህን ለመፈጸም ፍጫህን ቀጥል! የእንተን ድርሻ ከእንተ በስተቀር የሚሠራው የለም። ለዚህ ተፈጥረሃል! በደሙም ተዋጅተሃል! መንፈሴንና ቃሉን ተቀብለሃል።

በሁለተኛ ደረጃ እግዚአብሔርን በማወቅና በእገልግሎትህ በማደግ ነው። እግዚአብሔር የሚጠቀምብን ሰዎች መሆን የነገራችን ጅማሬ እንጂ ፍጻሜያችን አይደለም። ጥሪያችን በመለኮታዊ እውቀት፣ በእገልግሎት ጥራትና በራእይ ማደግ ነው።

የወንጌልን ኃይል ማወቅ

ምዕራፍ ሁለት

የወንጌልን ኃይል ማወቅ

እግዚአብሔር የሚፈልገው እገልጋይ የወንጌልን ኃይል በጥልቀት የሚያውቅ ሰው መሆን አለበት። እግዚአብሔር ሰውን የሚፈልገው የወንጌል መልእክተኛ እንዲሆንለት ነው። እንድን ሰው መልእክተኛ የሚያሰኘው የላኪውን፣ መልእክት በሚገባ መቀበሉ ነው። መልእክት የሌለው ወይም መልእክትን ያልተቀበለ ሰው መልእክተኛ ሊባል አይችልም። ስለዚህ እንድ መልእክተኛ ከላኪው መልእክት መቀበል፣ ለተቀበለው መልእክት ታማኝ መሆን፣ እንደዚሁም የላኪውን ማንነትና የተላከበትን ዓላማ ማወቅ፣ በተጨማሪም የመልእክቱን አስፈላጊነትና ክቡርነት መረዳት ይጠበቅበታል። በአጠቃላይ የወንጌልን አደራ ለሚያምኑትም ሆነ ለማያምኑት ሁሉ የሚያደርስ የእግዚአብሔር መልእክተኛ የሚከተሉትን መረዳት ይጠበቅበታል።

የወንጌል ትርጉም

ወንጌል ማለት “የምሥራች” ወይም “መልካም ዜና” ማለት ነው። ይህም ዜና በመጀመሪያ ደረጃ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን ለማዳን ሥጋ ለብሶ ወደ ዓለም መምጣቱን የሚያበስር ነው። “መልእኩም እንዲህ አላቸው፡- እነሆ፣ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ፤ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና።” (ሉቃ. 2:10-11፣ ዮሐ.1:14) በሁለተኛ ደረጃ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለኃጢአት በሥጋ መምጣቱንና ሞትንም

አሸንፎ መነሣቱን የሚያበስር ነው። “...መጽሐፍ እንደሚል ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፤ ተቀበረም፤ መጽሐፍም እንደሚል በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤” (1ቆሮ. 15:3-4) በሦስተኛ ደረጃ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ዘላለማዊ ተስፋና እቅድ መፈጸሙን የሚያውቅ ነው። “ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጉዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናግሮ፤ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን፤ እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርዩ ምሳሌ ሆኖ፤ ሁሉን በሥልጣኑ ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤” (ዕብ. 1:1-3)

የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትና የእግዚአብሔር መልእክተኞች ያሳዩን ታላቁን የእግዚአብሔርን ኃይል ነው፤ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑን “ሁሉን ታደርግ ዘንድ ቻይ እንደ ሆንህ፤ አሳብህም ይከለክል ዘንድ ከቶ እንደማይቻል አወቅሁ።” (ኢዮብ. 42:2) የአዲስ ኪዳን መልእክት ደግሞ የእግዚአብሔር ኃይልና ፍቅር ተዋህዶ መምጣቱን ያሳያል። ዓለምን በቃሉ የፈጠረ በሁሉም ላይ ሥልጣን ያለው አምላክ በፍቅሩ ሰውን ለማዳን ሥጋ ለብሶ ተገልጦአል። ስለዚህ ወንጌል በእግዚአብሔር ኃይል ችሎታና ምሕረት ላይ የተመሠረተ የደኅንነት ምስጢር አዋጅ ወይም ዜና ነው። ይህም በመሆኑ ወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለዚህ የመጀመሪያውንም ወንጌል የሰበከው ራሱ ሥጋ ለብሶ የመጣው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። “የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩትም መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ፤ የተጠቁትንም ነፃ አወጣ ዘንድ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እሰብክ ዘንድ ልኮኛል” (ሉቃ. 4:18) በማለት የተናገረው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

የ ወንጌል ኃይል

“በወንጌል አላፍርምና፤ አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው፤ ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ለማዳን ነውና።” (ሮሜ 1:16)

የወንጌል ኃይል በምንልበት ጊዜ ከእግዚአብሔር የተላከው መልእክት ተልእኮውን ለመፈጸም ያለው ችሎታ ወይም ብርታት ማለታችን ነው። በሌላ አነጋገር ከእግዚአብሔር እፍ የወጣው ቃል ተልእኮውን ለማከናወን ያለውን ብርታት ወይም ጉልበትና ሥልጣን ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ስለዚህ ነገር ሲጽፍ እንዲህ ይላል፡- “እምነታችሁም በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን፤ ቃሌም ስብከቱም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ፤ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም።” ይላል። (1ቆሮ. 2:4-5፤ 4:20) ይህም ስለሆነ የወንጌል ኃይል ማለት ወሰን የሌለውን የእግዚአብሔርን ችሎታ መግለጫ መንገድ ነው፤ ለማለት እንችላለን። ስለዚህ የወንጌል ኃይል በፍቅር የተገደበ የእግዚአብሔር የማዳን ኃይል ነው። “በወንጌል አላፍርምና፤ አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው፤ ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ለማዳን ነውና።” ጻድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጣልና።” (ሮሜ 1:16-17)

ወንጌል ሕይወትን ይለውጥና በመንፈስ የሞተውን ሰው ሕያው ያደርጋል። በጨለማና በሞት ጥላ የተከበበውን ነፍስ ወደ ብርሃን ያወጣል። ከእግዚአብሔር ተለይቶ በኃጢአት የተዋጠውን ሰው በንስሐ አዲስ የእግዚአብሔር ልጅ ያደርገዋል። ስለዚህ ነው ፍጥረት ሁሉ ወንጌልን መስማት ያለበት። ሰው ያለ ክርስቶስ ወንጌል የዘላለምን ሕይወት ሊቀዳጅ አይችልም። “እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ያልሰሙትን እንዴት አድርገው ያምናሉ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰማሉ?

መልካሙን የምስራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ?” (ሮሜ 10:14-15) ።

የወንጌል ኃይል የሚገለጠው ሰምተው የተቀበሉትን በማዳን ነው። “እርሱም የርስታችን መያዣ ነው፤ ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ ድረስ፤ ይህም ለክብሩ ምስጋና ይሆናል።” (ኤፌ. 1:14) ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣበት ዋናው ዓላማ ለዚህ እንደ ሆነ ሲመሰክር፡- “ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ። ብሏል።” (ዮሐ. 10:10) ስለዚህ የወንጌል ኃይል ከትምህርት፤ ከጾታና ከኑሮ ደረጃ ሁሉ በላይ ነው። ሁሉም መዳን ስላለበት፤ ወንጌል ለሁሉም የሚያስፈልግ መድኃኒት ነው።

የ ወንጌል መልእክትና መልእክተኛ

የወንጌል መልእክት የአገልጋዮች መልእክት አይደለም። ከእግዚአብሔር እፍ የወጣ መልእክት ወይም መለኮታዊ እስትንፋስ ነው። እውነተኛ የመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት ሰው በፈለገው ጊዜ የሚለውጠውና የሚያሻሽለው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከ ዘላለማዊ የሆነ የእርሱ እስትንፋስ ነው። “ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልእክ፤ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ፤ የተረገመ ይሁን። አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ፤ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።” ተብሎ ተጽፎአል። (ገላ. 1:8-9) ። ስለሆነም ወንጌል የሕይወት እስትንፋስ ነው። እግዚአብሔር የመጀመሪያውን ሰው ከፈጠረ በኋላ የሕይወትን እስትንፋስ እፍ ስላለበት አዳም ፍጹም ሕያውና የእግዚአብሔር አምሳል ያለው ሰው ሆነ። ይላል። “እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከምድር አፈር አበጀው፤ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው

ነፍስ ያለው ሆነ።” (ዘፍ. 2:7) ነገር ግን አዳምና ሔዋን ኃጢአት በሠሩ ጊዜ ያ ፍጹምነት ጠፍቶ የኃጢአት ግድግዳ በእግዚአብሔርና በእነርሱ መካከል ገባ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር እንደ በፊቱ ከአዳም ጋር ኅብረት ማድረግ አልቻለም። ስለዚህ እግዚአብሔር አዳምን ከርቀት ጠራው “እነርሱም ቀኑ በመሸ ጊዜ የእግዚአብሔርን የእምላክን ድምፅ ከገነት ውስጥ ሲመላለስ ሰሙ፤ አዳምና ሚስቱም ከእግዚአብሔር ከእምላክ ፊት በገነት ዛፎች መካከል ተሸሸጉ።” (ዘፍ. 3:8) ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር በቀጥታ እየመጣ ፊት ለፊት ከሰው ጋር ኅብረት ማድረግና ሰውን ማነጋገር ትቶ መልእክቱን ራሱ በሚመርጣቸው ሰዎች በኩል መላክ ጀመረ። ይሁን እንጂ ምንም እንኳን ከእግዚአብሔር የተላከው መልእክት ፍጹም ቢሆንም መልእክተኞቹ ግን ሰዎች ስለነበሩ ፍጹምነት አልነበራቸውም። በብሉይ ኪዳን ውስጥ በብዛት የእግዚአብሔርን መልእክት እንዲያደርሱ እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ሰዎች ነቢያት ነበሩ። ይሁን እንጂ ነቢያትም ፍጹማን አልነበሩም። መልእክት ሳይቀበሉ የተናገሩ በእንጻሩ ደግሞ መልእክት እያላቸውም ለመናገር ያልፈለጉም ነቢያት ነበሩ። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር እንከን የሌለበትን የእግዚአብሔርን መልእክት የሚያደርስ ፍጹም የሆነ መልእክተኛ ፈለገ። ለዚህ ብቁ ሆኖ የተገኘ ማንም ሰብዐዊ ፍጡር ስላልነበረ ልጁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ መልበስ ነበረበት። “ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጉዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናግሮ፤ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ተናገረን፤” የሚለውም ለዚህ ነው። (ዕብ. 1:1-2) በመጨረሻም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መልእክትና መልእክተኛ ሆኖ መጣ። “ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን።” (ዮሐ. 1:14) የሚለው ቃል እግዚአብሔር የፍቅርን መልእክት በጸጋው እንደ ላከ ሲያሳየን ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋው የኃጢአትን ዋጋ ከክፈለ

በኋላ በኃጢአት ምክንያት ተቋርጦ የነበረውን ሕይወት መልሶ አመጣው። ከሕግና ከነቢያት የተሻሉትን የወንጌል መልእክተኞችን በደሙ አጥቦ አዘጋጀ። ከትንሣኤ በኋላ ወደ አብ ተመልሶ ከመሄዱ በፊት አብ እርሱን መልእክተኛ አድርጎ እንደላከው እርሱም የአዲስ ኪዳን የወንጌል መልእክተኞችን ለዚህ ታላቅ አደራ አዘጋጀ። እነዚህ ለታላቅ ተልእኮ የታመኑት ሰዎች አንድ ቀን ቤት ዘግተው እያሉ መጥቶ በመካከላቸው በመቆም፡-

1) የእግዚአብሔርን እርቅ አረጋገጠላቸው። “ያም ቀን እርሱም ከሳምንቱ ፊተኛው በመሸ ጊዜ፤ ደቀ መዛሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት፤ አይሁድን ስለ ፈሩ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፤ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ፡- ሰላም ለእናንታ ይሁን አላቸው።” (ዮሐ. 20:19)

2) የእርሱን ምልክት አሳያቸው። “ይህንም ብሎ እጆቹንም ጎኑንም አሳያቸው። ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው።” (ዮሐ. 20:20)

3) የተልእኮ ወይም የእገልግሎት ሰላምን አስተላለፈላቸው። “ኢየሱስም ጸግመኛ፡- ሰላም ለእናንተ ይሁን፤” አላቸው። (ዮሐ. 20:21)

4) መልእክተኛ የመሆን ሃላፊነትን ሰጣቸው። “... አብ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው።” (ዮሐ. 20:21)

5) መልእክተኛ ለመሆን ብቃት ይኖራቸው ዘንድ - ሰማያዊ እስትንፋስን እፍ አለባቸው። “ይህንም ብሎ እፍ አለባቸውና፡- መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።” (ዮሐ. 20:22)

ወንጌል የሕይወት መልእክት ነው። እግዚአብሔር በአዳም ላይ እፍ ብሎ ሕይወትን እንደ ሰጠው ሁሉ፤ ዛሬም የእርሱ እስትንፋስ የሆነው የወንጌል ቃል፤ በመንፈስ ቅዱስ ምሪትና ኃይል ሲተላለፍ ሕይወትን ይሰጣል። የደረቀውንም ያለመልማል። ለምሳሌ ያህል የሚከተሉትን እንመልከት፡- “...እናንተ የደረቃችሁ አጥንቶች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። ...እንዳዘዘኝም ትንቢት ተናገርሁ፤ ትንፋሽም ገባባቸው ሕያዋንም ሆኑ፤ እጅግም ታላቅ ሠራዊት ሆነው በእግራቸው ቆሙ።” (ሕዝ. 37:3) የሚለው የጌታ ቃል ለዚህ እውነት ዋቢ ሲሆን ነው።

ጌታ ኢየሱስ አብ እርሱን እንደ ላከው እርሱም ሐዋርያትን ከመላኩ በፊት የቀድሞ አዳም ኃጢአትን በሠራ ጊዜ የተቋረጠውን የእግዚአብሔር ሕይወት ዋጋ ከፍሎ እንደገና አመጣላቸው። ለዚህም ማረጋገጫ ይሆናቸው ዘንድ መንፈስ ቅዱስን ሰጣቸው። ስለዚህ ዛሬ ለወንጌል መልእክተኛነት ብቁ የሚያደርገው በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የሚገኘው የመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ቅባት ነው። እንግዲህ አንድን ሰው የእግዚአብሔር መልእክተኛ የሚያደርገው የግሉ ጥረትና የሥጋ ብርታት ሳይሆን ከእርያም የሚገኘው የእግዚአብሔር መንፈስ ወይም እስትንፋስ ነው። ወንጌል የእግዚአብሔር እስትንፋስ ስለሆነ የወንጌል መልእክተኛ ያለ እግዚአብሔር እስትንፋስ እውነተኛ መልእክተኛ ሊሆን አይችልም።

እንግዲህ ወንጌል ከእግዚአብሔር ልብ የመነጫ የሕይወት መልእክት ስለሆነ ሳይለወጥና ሳይበረዝ በመንፈስ ቅዱስ ቅባትና ኃይል በሚተላለፍበት ጊዜ የሚከተሉትን ለማድረግ ኃይል አለው።

1A የመፈወስ ኃይል አለው።

“ቃሉን ላክ ፈወሳቸውም፤ ከጥፋታቸውም አዳናቸው።” (መዝ. 106:20) እግዚአብሔር በቃሉ ሕዝቡን ይፈወሳል። ከእግዚአብሔር አንደበት የሚወጣው ቃል ፍጹምና ዘላለማዊ ፈውስን ያመጣል። ሁሉም

ለእግዚአብሔር ቃል ይገዛል። ለእግዚአብሔር ቃል የማይታዘዝ ነገር የለም። ስለዚህ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ወይም ከእግዚአብሔር እፍ የወጣው ቃል ሙላት ያለው ፈውስ ለማምጣት ኃይል አለው። ወንጌል የሚያመጣቸው ፈውሶች የሚከተሉትን ያጠቃልላል፡-

ሀ) ነፍስን ይፈውሳል። ከወንጌል በስተቀር ለነፍስ ሌላ መድኃኒት የላትም። ይህም ከደህንነት ጋር የተያያዘ በመንፈስ ነፃነት የሚገለጽ የነፍስ ፈውስ ነው። ይህ ክዋኔ የዘላለምን ሕይወት ማግኘት ወይም ዳግም መወለድ በመባል ይታወቃል። እውነተኛና ዘለቄታ ያለው ፈውስ ሁሉ ከነፍስ ፈውስ ወይም ደህንነት ይጀምራል። የነፍስ ፈውስ ከእግዚአብሔር ተለይታ የነበረችውን ሕይወታችንን ከአምላኳ ጋር እንድንት አግኝታ ተለይቶን የነበረው ቅዱሱ መንፈስ በእኛ ውስጥ መኖር ሲጀምር ነው።

ለ) ሕይወትን ይፈውሳል። የጌታ ኢየሱስ ወንጌል የውስጥ ሕይወትን የመፈወስ ኃይል አለው። የውስጥ ሕይወትን የሚያቆስለው ኃጢአት ነው። ንጉሡ ዳዊት ይህን እውነት ሲገልጽ “በሂሳቱ እርጩኝ፤ እነጻማለሁ፤ እጠበኝ ከበረዶም ይልቅ ነጭ እሆናለሁ። ሐሴትንና ደስታን አሰማኝ፤ የሰበርሃቸውም አጥንቶቼ ደስ ይላቸዋል።” ይላል። (መዝ. 50:7-8) ዳዊት የሚገልጸው የሥጋ አጥንት መሰበርን ሳይሆን የመንፈሳዊ ሕይወቱ በኃጢአት ምክንያት መቁሰሉን ነው። ይህ ዓይነቱ የኃጢአት ቁስል በሕይወት ኃዘንና በልብ ስብረት ይገለጻል። ጌታ ኢየሱስም የመጣው ለዚህ መልስ ለመሆን ነው። “የጌታ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች የምስራችን እሰብክ ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶኛልና፤ ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ፤ ለተማረኩትም ነጻነትን ለታሰሩትም መፈታትን እናገር ዘንድ ልኮኛል። የተወደደችውን የእግዚአብሔርን ዓመት አምላካችንም የሚበቀልበትን ቀን እናገር ዘንድ፤

የሚያለቅሱትንም ሁሉ አጽናና ዘንድ፤ እግዚአብሔር ለክብሩ የተከላቸው የጽድቅ ዛፎች እንዲባሉ ለጽዮን አልቃሾች አደርግላቸው ዘንድ፤ በአመድ ፈንታ አክሊልን፤ በልቅሶም ፈንታ የደስታን ዘይት፤ በኃዘንም መንፈስ ፈንታ የምስጋናን መጎናጸፊያ እሰጣቸው ዘንድ ልኮኛል።” (ኢሳ. 61:1-3) ይላል። ዛሬም የእርሱ ወንጌል ይህንን ዓይነት ፈውስ ያመጣል።

ሐ፡ ከሥጋ ደዌ (ሕመም) ይፈውሳል። የክርስቶስ ኢየሱስ ወንጌል፤ ነፍስንና ሕይወትን እንደሚፈውስ ሁሉ ከሥጋ በሽታም ይፈውሳል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር የሕዝቡ ፈዋሽ እንደ ሆነ በማያጠራጥር ሁኔታ ቃል ገብቶ ነበር። “እርሱም፡- አንተ የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል አጥብቀህ ብትሰማ፤ በፊቱም የሚበጀውን ብታደርግ፤ ትእዛዙንም ብታደምጥ፤ ሥርዓቱንም ሁሉ ብትጠብቅ፤ በግብፃውያን ላይ ያመጣሁትን በሽታ አላደርስብህም፤ እኔ ፈዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና አለ።” (ዘጸ. 15:26) ተብሎ የተጻፈው እግዚአብሔር ለሕዝቡ የገባው ቃል ነው። ጌታ ኢየሱስ ሲመጣ የሚሞተው ከኃጢአት ለማዳን ብቻ ሳይሆን ለሥጋም ፈውስ እንደሚሆን ነቢዩ ኢሳያስ የጻፈው እንዲህ ብሎ ነው፡- “በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተሸክሞአል ...፤” (ኢሳ. 53:4) ጌታ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ወደ እርሱ የመጡትን ሁሉ በመፈወስ የዚህን ትንቢት እውነተኛነት አረጋግጦአል። “በመሸም ጊዜ አጋንንት ያደረባቸውን ብዙዎችን ወደ እርሱ አመጡ በነቢዩ በኢሳይያስ፡- እርሱ ድካማችንን ተቀበለ ደዌያችንንም ተሸክመው የተባለው ይፈጸም ዘንድ፤ መናፍቅትን በቃሉ አወጣ፤ የታመሙትንም ሁሉ ፈወሰ።” (ማቴ.8:16-17)

መ፡ ኅብረተሰብን ይፈውሳል። ጠላት ሰይጣን ሰዎች በሰላምና በፍቅር አብረው እንዳይኖሩ በብዙ ነገሮች የተለያዩ ዘዴዎችን እየተጠቀሙ

በጥላቻ ተመርዘው እርስ በእርስ እንዲቋሰሉ ያደርጋል። የክርስቶስ ወንጌል ግን በጥላቻ ከመጣው ቁስልና መለያየት ሰዎችን ይፈውሳል። ያስታርቃል። “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር፤ በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ።” የሚለው ለዚህ ነው። (2ቆሮ. 5:19) የሰዎችን ልብ አንድ ያደርጋል። በሰዎች መካከል የቆመውን ግድግዳ ያፈርሳል። “እርሱ ሰላማችን ነውና፤ ሁለቱን ያዋሐደ በአዋጅ የተነገሩትንም የትእዛዛትን ሕግ ሽሮ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ፤ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስን ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ ነው...” (ኤፌ. 2:15) ተብሎ ተጽፎአልና።

ሠ፡ ምድርን ይፈውሳል። የእግዚአብሔር ወንጌል ከምድሪቷ እርግግንን በማስወገድ የጠፋውን በረከት ይመልሳል። በኃጢአት እርግግን ምክንያት የተመረዘው ውኃ ይፈውሳል። “የከተማይቱም ሰዎች ኤልሳዕን፡- እነሆ ጌታችን እንደምታይ የዚች ከተማ ኑሮ መልካም ነው፤ ውኃው ግን ክፉ ነው፤ ምድሪቱም ፍሬዋን ትጨነግፋለች አሉት። እርሱም፡- አዲስ ማሰሮ አምጡልኝ፤ ጨውም ጨምሩበት አለ፤ ያንንም አመጡለት። ውኃው ወዳለበቱም ምንጭ ወጥቶ ጨው ጣለበትና፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ይህን ውኃ ፈውሼዋለሁ፤ ከዚህም በኋላ ሞትና ጭንገፋ አይሆንበትም አለ። ኤልሳዕም እንደ ተናገረው ነገር ውኃው እስከ ዛሬ ድረስ ተፈውሶአል።” ተብሎ የተጻፈው ታሪክ ለዚህ ምስክራችን ነው። (2ነገ. 2:19-22) ሕዝቡ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው በንስሐ ሲመለሱ እርሱም ምድራቸውን ይፈውሳል። “በሰሜ የተጠሩት ሕዝቤ ሰውነታቸውን አዋርደው ቢጸልዩ፤ ፊቱንም ቢፈልጉ፤ ከክፉ መንገዳቸውም ቢመለሱ፤ በሰማይ ሆኜ እሰማለሁ፤ ኃጢአታቸውንም ይቅር እላለሁ፤ ምድራቸውንም እፈውሳለሁ።” (2 ዜና 7:14) ሕዝቡ ወንጌልን ሰምቶ ወደ አምላኩ ተመልሶ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በሚኖርበት ጊዜ በረከትን ይበላል። “እሺ ብትሉ ለእኔም

ብትታዘዙ፤ የምድርን በረከት ትበላላችሁ፤” (ኢሳ. 1:19)

ይህ ዓይነት በረከት ምድርና አካባቢው ከተፈወሰ በኋላ የሚመጣ ነው። በሌላ አነጋገር ወንጌል የድህነትን ቀንበር ይሰብራል። ስለዚህ ነበር ጌታ ኢየሱስ “ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።” (ማቴ. 6:33) ያለው።

2▲ ታምራትን የመሥራት ኃይል አለው።

የክርስቶስ ወንጌል በግለሰብ ሕይወት ውስጥም ሆነ በጉብረተ ሰብ መካከል ታምራትን ያደርጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሲመሰክር እንዲህ ይላል፡- “እሕዛብ እንዲታዘዙ ክርስቶስ በቃልና በሥራ፤ በምልክትና በድንቅ ነገር ኃይል፤ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል በእኔ አድርጎ ከሠራው በቀር ምንም ልናገር አልደፍርም ስለዚህ ከኢየሩሳሌም ጀምሮ እስከ አልዋሪቆን ድረስ እየዞርሁ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብኬአለሁ።” (ሮሜ 15:19-20)

3▲ ተስፋን የመስጠት ኃይል አለው።

የጌታ ኢየሱስ ወንጌል ተስፋ በሌለበት ቦታ ተስፋን ይሰጣል። ኃጢአት ዙፋኑን ዘርግቶ በሚገዛበት ቦታ ነፃነትን ያውጃል። በጨለማ ውስጥ ብርሃንን ያወጣል። በድህነት ውስጥ መልካም የብልጽግና ዜናን ያመጣል። ለተሰበረ የመጠገንን ተስፋ ይሰጣል። የታሠረን የመፍታት ኃይል አለው። በኃዘን ለተመታው የደስታን ዘይት ይቀባል። ወንጌል ሰውን ብቻ ሳይሆን የሰዎችን አካባቢና ሁኔታ በመቀየር ፍጹም ነፃ የማውጣት ኃይሉ ለዘላለም የማይለወጥ ነው። “እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል አላቸው።” (ዮሐ. 8:32፤ ኢሳ. 61:1-3)

እንግዲህ እግዚአብሔር የሚፈልገውና የሚጠቀምበት አገልጋይ

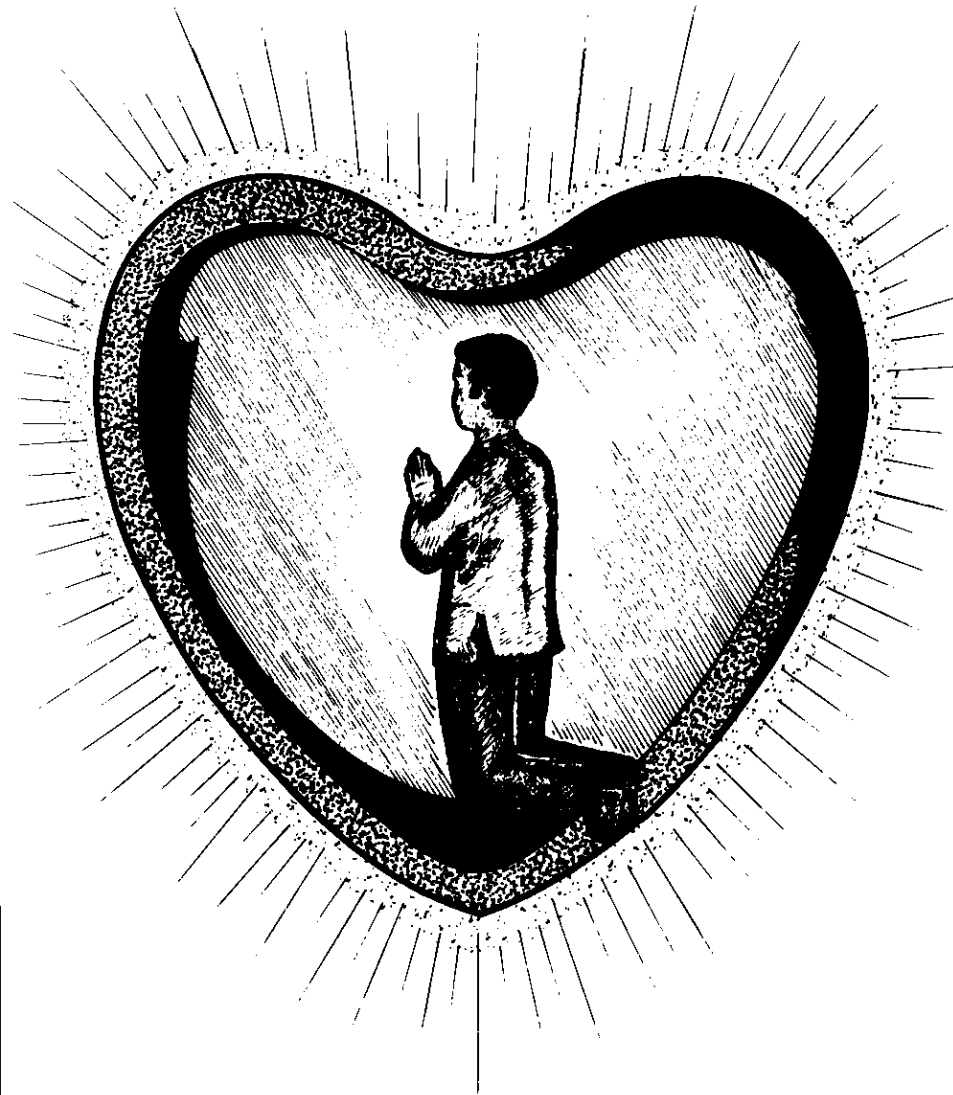
የወንጌልን ምንነት የሚያውቅ መሆን አለበት ማለት ነው። ይህም ማለት የወንጌልን መልእክት ማወቅና መቀበል፤ የወንጌልንም ኃይል በሙሉ ልቡ ማመን ይኖርበታል ማለት ነው። የክርስቶስ ወንጌል በዘመን ምክንያት የማይቀየርና የማይደክም ከሰዎች ሁሉ ልምምድና ግምት በላይ የሆነ ዛሬም ለወደፊትም የሚሠራ ኃይል አለው። ይህን ኃይል ተቀብሎ ሳይለውጡ ማስተላለፍ ከክርስቲያን ሁሉ የሚጠበቅ ሃላፊነት ነው። እግዚአብሔር የሚያጸናው የአገልጋዩን መልእክት ሳይሆን የራሱን ቃል ነው። “እነርሱም ወጥተው በየስፍራው ሁሉ ሰበኩ፤ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።” ይላል። (ማር. 16:20) የእግዚአብሔር ኃይል የሚገለጸው በእርሱ ቃል ውስጥ ስለሆነ ቃሉን ወይም የወንጌሉን መልእክት እንዳለ ማቅረብ አማራጭ ያለው ነገር አይደለም። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ነበር “ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልእክት ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን። አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ፤ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።” ያለው። (ገላ. 1:8-9)

በተጨማሪም እግዚአብሔር እንዲጠቀምበት የሚፈልግ አገልጋይ የወንጌልን አደራ እንደ አጣዳፊነቱና እንደ ክብደቱ ተቀብሎ ለማስተላለፍ ፈቃደኛ መሆን አለበት። ከልቡ ተሰምቶት እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ “ወንጌልን ብሰብክ እንኳ የምመክበት የለኝም፤ ግድ ደርሶብኝ ነውና ወንጌልንም ባልሰብክ ወዮልኝ።” (1ቆሮ. 9:16) ማለት የሚችል ሰው መሆን ይኖርበታል። ወንጌልን ማቅረብ ያለበት ሰው ከእርሱ ሃሳብና ፍላጎት ጋር ሳይቀላቅል የእግዚአብሔርን እውነት ብቻ ለማስተላለፍ ራሱን በመስጠት መሆን ይኖርበታል። “ነገር ግን የሚያሳፍረውን ሰውር ነገር ጥላልና በተንኩል አንመላለስም የእግዚአብሔርንም ቃል በውሸት አንቀላቅልም፤ እውነትን በመግለጥ ግን በእግዚአብሔር ፊት በሰው ሕሊና ሁሉ ራሳችንን እናመሰግናለን።” (2ቆሮ. 4:2) በማለት ጳውሎስ

የተናገረው ለዚህ ነው።

ከዚህ ጋር ሙሉውን ወንጌል በቃል ሆነ በሕይወት የማቅረብ ሃላፊነት አለበት። ይህን ምስጢር የተረዳው ነቢዩ ኢሳያስ በእግዚአብሔር መንፈስ ሆኖ የሚከተለውን ምክር ካስተላለፈ ብዙ ዘመን አልፎአል። “የምስራች የምትነግሪ ጽዮን ሆይ፤ ከፍ ወዳለው ተራራ ውጪ፤ የምስራች የምትነግሪ ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ድምጽሽን በኃይል እንሺ፤ እንሺ፤ አትፍሪ፤ ለይሁዳም ከተሞች፡- እነሆ፤ አምላካችሁ! ብለሽ ንገረ።” (ኢሳያ. 40:9) “እነሆ አምላካችሁ” የሚለውን ቃል በጥንቃቄ ማስተዋል በጣም ይጠቅማል። ወንጌል እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነቱ ለሰዎች ማቅረብ ነው። ይህ ማለት በፈጣሪነቱ፤ በአምላክነቱ፤ በመሐሪነቱ፤ በሁሉን ቻይነቱ፤ በታላቅነቱ፤ በግርማ ሞገሱ፤ በእዳኝነቱ፤ በእጽናኝነቱ፤ በፈዋሽነቱና በፍጹም ጸጋው ለሌሎች ማሳየት ነው። ለሁሉም ነገር መልስ የሆነውን የነገሥታት ንጉሥ፤ የጌቶች ጌታ!! “እነሆ አምላካችሁ” ማለት ነው።

ልብን በእግዚአብሔር ማጽናት

ምዕራፍ ሦስት

ልብን በእግዚአብሔር ማጽናት

እግዚአብሔር ሊጠቀምበት የሚፈልገውን ሰው የሚመዝነው የሚመለከተው ቁመቱን፣ ዘሩን፣ የትምህርት ደረጃውንና የዕውቀቱን ብዛት፣ ሃብቱንና በአጠቃላይ በዓለም ላይ ሰዎች ከፍተኛ ሚዛን ላይ ያስቀመጡላቸውን ነገሮች አይደለም። እነዚህን ሁሉ በትሕትናና በአምልኮ በመሰዊያው ላይ ወይም ከእግሩ ስር ብናስቀምጣቸው ጌታ ለክብሩ ያውላቸዋል። ቢሆንም ግን በቅድሚያ የሚያየው የሰውን ልብ ነው። የእግዚአብሔር ዓይኖች ባለማቋረጥ የሚጠቀምበትን ሰው ይፈልጋሉ። ዛሬም ቢሆን ባለማቋረጥ ለእርሱ የተሰጠ ልብ ያላቸውን መፈለግ እስከ ዳግም መምጣቱ ድረስ ይቀጥላል። ለዚህ ምክንያት የሆነው የሰው እጥረት ሳይሆን እግዚአብሔር የሚጠቀምባቸው ሰዎች ማነስ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሊቀከምበር የሚፈልገው ሰው “ልቡ በእርሱ ዘንድ የጸናውን ነው”። “እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ፍጹም የሆነውን ያጸና ዘንድ ዓይኖቹ በምድር ሁሉ ይመለከታሉና” (2ኛ ዜና 16:9) የእግዚአብሔር ጉዳይ በተለይም በአገልግሎት ውስጥ ከልብ ጋር ነው ማለት ይቻላል። እግዚአብሔር የመጀመሪያውን የእስራኤልን ንጉሥ ሳዖልን በቀባው ጊዜ ምንም ዓይነት የጸጋና ልዩ የማስተዳደር ስጦታ ሳይሰጠው ልቡን እንደ ለወጠለት እንመለከታለን። “ከሳሙኤልም ዘንድ ለመሄድ ፊቱን በመለሰ ጊዜ እግዚአብሔር ሌላ ልብ ለወጠለት በዚያም ቀን እነዚህ ምልክቶች ሁሉ ደረሱለት።” (1ኛ ሙ. 10:9) ልቡ እንደገና በአመጸ ጊዜ ግን እግዚአብሔር ሊጠቀምበት ስላልቻለ የእርሱን ቦታ የሚይዝ መፈለግ ጀመረ። የእግዚአብሔር ምርጫ ልብን ስለነበረ የሚፈልገው

ነገር በታላላቆችና በግዙፎች መካከል ሳይሆን የሚፈልገውን ልብ በእረኛ ውስጥ ባገኘ ጊዜ “እርሱንም ከሻረው በኋላ ዳዊትን በእነርሱ ላይ እንዲነግሥ አስነሣው፤ ሲመሰክርለትም እንደ ልቤ የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ አለ።” (ሐዋ. 13:22) “አገኘሁ” የሚለው ቃል መፈለጉን የሚያሳይ ነው። መመዘኛው እንደ እርሱ ማለት እንደ እግዚአብሔር ልብ መሆኑ ነው። ይህን (በኋላ በዝርዝር እንመለከታለን) ክልቡ የተነሣ ዳዊት የክርስቶስ ኢየሱስ ምሳሌ በመሆን የሳዖልን ቦታ ይዞ ነገሡ።

ስለ ቃል ኪዳን ሕዝብ ማለትም ስለ እስራኤላውያንም ሲናገር በልባቸው ደንዳናነት ምክንያት እንደ ፈለገው ሊባርካቸውና ለአሕዛብም በረከት ሊያደርጋቸው እንዳልቻለ ሲመሰክርባቸው “ስለዚህ ያን ትውልድ ተቆጥቼ፡- ዘወትር በልባቸው ይስታሉ መንገዴን ግን አላወቁም አልሁ፤ እንዲሁ፡- ወደ ዕረፍቲ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ማልሁ።” (ዕብ. 3:10-11) ይላል። ለወደፊትም የገባላቸው ቃል ኪዳን ከልባቸው ሁኔታ ጋር የተያያዘ እንደ ሆነ ሲገልጽ፡-

እንደኛው ሕጉን በልባቸው ላይ እንዳተመላቸው ይናገራል። “ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል ጌታ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምላክ እሆንላቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል።” (ዕብ. 8:10) በብሉይ ኪዳን ዘመን በአፋቸው እያከበሩት በልባቸው ከእርሱ እንደ ራቁ በነበረ ተመስክሮባቸው ነበር። በሌላ አነጋገር ቃሉ የነበረው ለንግግር ያህል በከንፈሮቻቸው ላይ እንጂ በውስጣቸው አልነበረም። እሁን በልባቸው ላይ ስለሚጻፍ ከውስጣቸው የሚወጣ ይሆናል። የቃል ኪዳን ጉዳይ ሳይሆን የሕይወት ጉዳይ ይሆናል ማለት ነው።

ሁለተኛው ልባቸውን እንደሚለውጥላቸው ተስፋ ሰጣቸው። “አዲስም ልብ እስጣችኋለሁ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ የድንጋዩንም ልብ ከሥጋችሁ አወጣለሁ የሥጋንም ልብ እስጣችኋለሁ።” ይላል። (ሕዝ.

36:26) ይህም ማለት ከዚህ በፊት ያልነበራቸው ልብ የሥጋ ልብ ይሰጣቸዋል ማለት ነው። ማለትም ያልጠነከረ፣ ያልደነደነ፣ የሚሰማና የሚታዘዝ ልብ ማለት ነው።

እግዚአብሔር በሰው ለመጠቀም የልቡ ጉዳይ ይህን ያህል አስፈላጊ ከሆነ፣ ከዚህ ቀጥለን የልብን ምንነትና እግዚአብሔር የሚፈልገውን የልብ ዓይነት እንድንመለከት እፈልጋለሁና እግዚአብሔር ሊሰጥህ ላለው ስጦታ እንግዲህ ልብህን አዘጋጅለት።

ልብ ምንድነው?

“ልብ” የሚለው ቃል ሁለት ትርጉም አለው። ልብ ስንል እንደኛው ከብልቶቻችን አንዱ የሆነ የአካል ክፍል ማለታችን ነው። የልብ ሥራ ያልተጣራውን ደም ከሰውነት ክፍሎች ሁሉ በደም ሥሮች አማካይነት የሚመጡትን ተቀብሎ ካጠራ በኋላ መልሶ ወደ ሁሉም የአካል ክፍሎች ንጹሐን ደም ማሰራጨት ነው። ስለዚህ ልብ ለሰው ጤንነትና እንቅስቃሴ በጣም አስፈላጊ የሆነ የአካል ክፍል ነው።

እንዲሁም ልብ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መንፈሳዊ ትርጉም ያለው ቃል ነው። በመንፈሳዊ አነጋገር ልብ ስንል የሕይወታችን ማለትም የሥጋችን፣ የስሜታችን፣ የእእምሮአችን፣ የፈቃዳችን፣ የጠባያችንና የመንፈሳዊ ሕይወታችን ማእከላዊ ክፍል ወይም መዝገብ ነው። ልብ የመንፈሳዊ ሕይወት መቀስቀሻ ዋነኛ ሞተር ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ስለ ልባችን ሲናገር ጠቅላላ ሕይወታችንን ወይም ማንነታችንን ነው የሚገልጸው። ልብ የውስጣዊ ሕይወታችንና ጠባያችን መግለጫ እንደሆነ የሚገልጽ የግሪክ ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሁለት መቶ ሃምሳ ጊዜ እንደ ተጠቀሰ የግሪክ ቋንቋ ሊቃውንት ያምናሉ። (ግሪክኛ የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በመጀመሪያ የተጻፉበት ቋንቋ ነው።)

የሥጋ ልባችን ሥራ ከመንፈሳዊ ልባችን ሥራ ጋር ሲነጻጸር ብዙ

ተመሳሳይነት እንዳላቸው በቀላሉ እናስተውላለን። የእግዚአብሔር መንፈስ የሚታይና ምድራዊ የሆነውን የአካላችንን ብልት የልባችንን ምሳሌ በመጠቀም ስለ መንፈሳዊና ሰማያዊ ምስጢር ያስተምረናል። ልብ ከሰውነታችን ብልቶች መካከል ለሕይወት እጅግ አስፈላጊ የአካል ክፍል እንደሆነ ሁሉ መንፈሳዊውም ልብ እንዲሁ ነው። በሕይወትና በጤንነት የመኖራችን ሁኔታ ከሥጋ ልብ ጋር የተያያዘ ነው። ሰው የሚሞተው ልብ ሥራውን ሲያቆም ነው። ልብ ሥራውን መቶ በመቶ በትክክል ካልሠራ ጤንነት የሚባል ነገር አይኖርም። በመንፈሳዊ ሕይወትም እንዲሁ ስለሆነ ለዚህ ነው እግዚአብሔር ሰውን ሲመለከት ፊቱን ሳይሆን ልቡን የሚያየው። የሰው ልብ የቀረው ሕይወቱ ምን ያህል ጤነኛና ውብ እንደ ሆነ ያሳያል።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሰውን አጣሁ ወይም አገኘሁ፤ አጠቀምበታለሁ ወይም ናቅሁት የሚለው በልቡ ምክንያት ነው። እንደዚህ ከሆነ “እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ምን ዓይነት ልብ ሊኖረው ይገባል?” የሚለውን ጥያቄ መመለስ አስፈላጊ ነው።

እግዚአብሔር የሚፈልገው ልብ

እግዚአብሔር ሰውን ሊጠቀምበት በሚፈልግበት ጊዜ ማለትም በአገልግሎት ውስጥ ባሉትም ሆነ ለአገልግሎት በሚዘጋጁት ውስጥ ማየት የሚፈልገው የልብ ዓይነት መኖሩን መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። እግዚአብሔርን ለማስደሰትና እርሱ በሚሠራበት ጊዜ የእጁ መሣሪያ ለመሆን ምን ዓይነት ልብ እንዲኖረኝ ነው ያስፈልጋል? የሚለውን ጥያቄ ከልባቸው ለሚጠይቁ ሁሉ የሚከተሉት ዝርዝር መልሶች በጥንቃቄና በጸሎት መንፈስ እንደ ዳዊት “በደልን በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ የዘላለምንም መንገድ ምራኝ።” (መዝ. 138:24) እያልን እያልን ብናጠና በጣም ይጠቅመናል።

1) አዲስ ልብ ወይም የተለወጠ ልብ ያለው። “ኢየሱስም

መልሱ፡- እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው። ... ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልግችኋል ሰላላሁህ አታድንቅ።” (ዮሐ. 3:3 ና 7፤ 1ኛ ሳሙ. 10:9)

“የበደላችሁትን በደል ሁሉ ከእናንተ ጣሉ አዲስ ልብና አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድርጉ” (ሕዝ. 18:31) እንዲሁም (ሕዝ. 36:26) ተመልከት።

2> በእግዚአብሔር ጸጋ የተነካ ልብ ያለው። “ሳኦልም ወደ ቤቱ ወደ ጊብዓ ሂደ፤ እግዚአብሔር ልባቸውን የነካ ኃያላንም ከእርሱ ጋር ሂዱ።” (1ሳሙ. 10:26)

3> የተከፈተ ልብ ያለው። “ከትያፕሮን ከተማም የመጣች ቀይ ሐር ሻጭ እግዚአብሔርን የምታመልክ ልድያ የሚሉአት እንዲት ሴት ትሰማ ነበረች፤ ጳውሎስም የሚናገረውን ታዳምጥ ዘንድ ጌታ ልብዋን ከፈተላት።” (ሐዋ. 16:14)

4> በእግዚአብሔር የጸና ልብ ያለው። “እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ፍጹም የሆነውን ያጸና ዘንድ ዓይኖቹ በምድር ሁሉ ይመለከታሉና።” (2ዜና 16:9) (መዝ. 27:14፤ መዝ. 111:8፤ 1ተሰ.3:13)

5> የእግዚአብሔር ብርሃን የበረበት ልብ ያለው። “በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን የክብሩን እውቀት ብርሃን እንዲሰጥ በልባችን ውስጥ የበረ፡- በጨለማ ብርሃን ይብራ ያለ እግዚአብሔር ነውና።” (2ቆሮ. 4:6)

6> የተፈተነ ልብ ያለው። “አምላኬ ሆይ፤ ልብን እንድትመረምር፤ ቅንነትንም እንድትወድድ አውቃለሁ” (1ዜና 29:17) (መዝ. 7:9፤ መዝ. 25:2፤ ኤር. 20:12፤ 1ተሰ. 2:4)

7> ለእግዚአብሔር የሚገዛ ወይም የሚታዘዝ ልብ ያለው። “እንዲሁም ይሆናል፤ እናንተ አምላካችሁን እግዚአብሔርን ትወድዱ ዘንድ፤

በፍጹምም ልባችሁ በፍጹምም ነፍሳችሁ ታመልኩት ዘንድ ዛሬ ለእናንተ የማዝዘውን ትእዛዜን ፈጽማችሁ ብትሰሙ፤” (ዘዳ. 11:13) (ዘዳ. 6:16፤ 1ነገ.2:4፤ መዝ. 118:112)

8> በእግዚአብሔር በድፍረት የተሞላ ልብ ያለው። “ሠራዊትም ቢሰፍርብኝ ልቤ አይፈራም፤ ሰልፍም ቢነሣብኝ በዚህ እተማመናለሁ።” (መዝ. 26:3)” (መዝ. 111:7)

9> የእምነት ልብ ያለው። “ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃልና በአፉም መስክሮ ይድናልና።” (ሮሜ 10:10) (ዕብ. 3:12)

10> በእግዚአብሔር የሚታመን ልብ ያለው። “በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ።” (ምሳሌ 3:5)

11> እግዚአብሔርን የሚወድ ልብ ያለው። “ኢየሱስም እንዲህ አለው፡- ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም ውደድ።” (ማቴ. 22:37)

12> እግዚአብሔርን የሚያመልክ ልብ ያለው። “እስራኤል ሆይ፡- እሁንስ አምላክህን እግዚአብሔርን ትፈራ ዘንድ፤ በመንገዱም ሁሉ ትሂድ ዘንድ፤ አምላክህንም እግዚአብሔርን ትወድድ ዘንድ፤ በፍጹምም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ ታመልከው ዘንድ፤” (ዘዳ. 10:12)

13> እግዚአብሔርን የሚፈራ ልብ ያለው። “ገዢዎች ብዙ አሳደዱኝ ከቃልህ የተነሣ ግን ልቤ ደነገጠብኝ።” (መዝ. 118:161) (ኤር. 32:40)

14> ታማኝ ልብ ያለው። “ልቡም በፊትህ የታመነ ሆኖ አገኘኸው” (ነህ. 9:8)

15> እግዚአብሔርን የሚፈልግ ልብ ያለው። “ነገር ግን የማምለኪያ አፀዶቹን ከምድር አስወግደሃልና፤ እግዚአብሔርንም ትፈልግ ዘንድ ልብህን አዘጋጅተሃልና መልካም ነገር ተገኝቶብሃል አለው።” (2ኛ ዜና 19:3) (2ኛ ዜና 30:19፤ መዝ. 83:2)

16> በእግዚአብሔር የሚደሰት ልብ ያለው። “ሐናም ስትጸልይ

እንዲህ አለች፡- ልቤ በእግዚአብሔር ጸና፣ ቀንዴ በእግዚአብሔር ከፍ ከፍ አለ፤ እፌ በጠላቶቼ ላይ ተከፈተ፤ በማዳንህ ደስ ብሎኛል።” (1ሰሙ. 2:1) (መዝ. 4:7፣ መዝ. 96:11፣ ኢሳ. 65:14፣ ዘካ. 10:7)

17። ቅን ልብ ያለው። “አቤቱ ለቸሮች ልባቸውም ለቀና መልካምን አድርግ።” (መዝ. 124:4) (ኢዮብ 33:3፣ መዝ. 72:1)

18። ንጹህ ልብ ያለው። “አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ፣ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ።” (መዝ. 50:10፣ መዝ. ፪፫:፬፣ ማቴ. 5:8፣ ያዕ. 4:8 ፣ 1ጴጥ. 1:22)

19። ጥሩ ልብ ያለው። “በየቀኑም በእንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም እንጀራ እየቆረሱ፣ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር፤” (ሐዋ. 2:46፣ ዕብ. 10:22)

20። በንስሐ የሚመላለስ ልብ ያለው። “የእግዚአብሔር መሥዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው፣ የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም።” (መዝ. 50:17) (ዘጳ. 30:2፣ መዝ. 34:18፣ መዝ. 4:4)

21። ለእግዚአብሔር በሙሉ የተሰጠ ልብ ያለው። “አቤቱ፣ በልቤ ሁሉ አመሰግንሃለሁ፣ ተአምራትህንም ሁሉ እነግራለሁ።” (መዝ. 9:1) (መዝ. 118:69)

22። የሚጸልይ ልብ ያለው። “በፍጹም ልቤ ጮኸሁ፣ አቤቱ፣ ስማኝ፤ ሥርዓትህን እፈልጋለሁ።” (መዝ. 118:145)

23። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ልብ ያለው። “...እርሱንም ከሻረው በኋላ ዳዊትን በእነርሱ ላይ እንዲነግሥ አስነሣው፣ ሲመሰክርለትም፡- እንደ ልቤ የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ አለሁ።” (ሐዋ. 13:22)

26። አስተዋይ ልብ ያለው። “ስለዚህም በሕዝብህ ላይ መፍረድ

ይችል ዘንድ፣ መልካሙንና ክፉውንም ይለይ ዘንድ ለባሪያህ አስተዋይ ልብና ስጠው፤” (1ነገ. 3:9) (ምሳሌ 23:15፣ ምሳሌ 10:8)

27። ርኅሩኅ ልብ ያለው። “ይህንም ቃል በሰማሁ ጊዜ ተቀምጧ አለቀሰሁ፣ አያሌ ቀንም አዝን ነበር፤ በሰማይም አምላክ ፊት እጽምና እጸልይ ነበር፤” (ነህ. 1:4)

28። ገር ልብ ያለው። “... እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ስለ ሰማኸው ቃል፣ ልብህ ገር ሆኖአልና፣ እነርሱም ለድንቅና ለመርገም እንዲሆኑ በዚህ ስፍራና በሚኖሩበት ላይ የተናገሩትን ሰምተህ በእግዚአብሔር ፊት ተዋርደሃልና፣ ልብህን ቀድደሃልና፣ በፊቴም አልቅሰሃልና እኔ ደግሞ ሰምቼሃለሁ ይላል እግዚአብሔር።” (2ነገ. 22:18-19)

29። ለክብር የተለየ ልብ ያለው። “ዳሩ ግን ጌታን እርሱም ክርስቶስ በልባችሁ ቀድሱት። በእናንተ ሰላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁለችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ፣ ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን።” (1ጴጥ. 3:15)

30። ቅዱስ ልብ ያለው። “በልቤስ በደልን አይቼ ብሆን ጌታ አይሰማኝም ነበር።” (መዝ. 65:18)

31። ትሑት ልብ ያለው። “ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፣ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፣ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ።” (ማቴ. 11:29) (ምሳሌ 14:30)

32። ውሳኔ በሚገባቸው ጉዳዮች ላይ የሚወስን ልብ ያለው። “ዳንኤልም በንጉሡ መብልና በሚጠጣው ጠጅ እንዳይረክስ በልቡ አሰበ እንዳይረክስም የጃንደረቦቹ አለቃ ለመነ።” (ዳን. 1:8)

33። ፈቃደኛ ልብ ያለው። “ስጦታ ያመጡልኝ ዘንድ ለእስራኤል ልጆች ተናገር፤ በዝግ እጁ ሊሰጠኝ በልቡ ከሚያምረው ሰው ሁሉ መባ ተቀበሉ።” (ዘጸ. 25:2)

34። በእግዚአብሔር ጥበብ የተሞላ ልብ ያለው። “...

ማናቸውንም ሥራና በብልሃት የሚሠራውን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ በእነርሱ ልብ ጥበብን ሞላ።” (ዘጸ. 35:35)

35) ለእግዚአብሔር ሥራ ከሌሎች ጋር የሚተባበር ልብ ያለው። “ከእርሱም ጋር ጽኑ ሕይወት ስላለው ሳይቅ ነበረ፤ ከአባቱም ቤት ህያ አለቆች ነበሩ።” (1ዜና 12:28)

36) የመልካም ነገር ምንጭ የሆነ ልብ ያለው። “ልቤ መልካም ነገርን አፈለቀ፤” (መዝ. 44:1)

37) የእግዚአብሔርን ቃል የሚቀበል ልብ ያለው። “ልብህ ቃሌን ይቀበል ትእዛዜን ጠብቅ በሕይወትም ትኖራለህ።” (ምሳሌ 4:4)

38) የእግዚአብሔርን ተስፋ የሚጠብቅ ልብ ያለው። “ማርያም ግን ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ እያሰበች ትጠብቀው ነበር።” (ሉቃ. 2:19)

39) ይቅር የሚል ልብ ያለው። “ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ፤ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቱ ያደርግባችኋል።” (ማቴ. 18:35)

40) ነቀፋ የሌለው ልብ ያለው። “ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳኑ ሁሉ ጋር ሲመጣ በእምነታችንና በአባታችን ፊት በቅድስና ነቀፋ የሌለበት አድርጎ ልባችሁን ያጸና ዘንድ ...” (1ተሰሎ. 3:12-13)

41) በክርስቶስ ደም የተረጨ ልብ ያለው። “ከክፉ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥበን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ” (ዕብ. 10:22)

42) በፍቅር የተሞላ ልብ ያለው። “ለእውነት እየታዘዛችሁ ግብዝነት ለሌለበት ለወንድማማች መዋደድ ነፍሳችሁን እንጽታችሁ እርስ በርሳችሁ ከልባችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ።” (1ዬጥ. 1:22)

43) በቃሉ የሚቃጠል ልብ ያለው። “እርስ በርሳቸውም፡- በመንገድ ሲናገረን መጻሕፍትንም ሲከፍትልን ልባችን ይቃጠልብን

አልነበረምን? ተባባሉ።” (ሉቃ. 24:32)

44) ለቃሉ የሚታዘዝ ልብ ያለው። “ነገር ግን አስቀድማችሁ የኃጢአት ባረያዎች ከሆናችሁ፤ ለተሰማችሁለት ለትምህርት ዓይነት ከልባችሁ ስለ ታዘዛችሁ፤ ከኃጢአትም አርነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ስለ ተገዛችሁ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።” (ሮሜ 6:17)

45) የተገረዘ ልብ ያለው። “መገረዝም በመንፈስ የሚደረግ የልብ መገረዝ ነው እንጂ በመጽሐፍ አይደለም የእርሱ ምስጋና ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ከሰው አይደለም።” (ሮሜ 2:29)

46) የማይናወጥ ልብ ያለው። “ሳይናወጥ በልቡ የጸና ግን ግድ የለበትም የወደደውን እንዲያደርግ ተፈቅዶለታል ድንግልናውንም በልቡ ይጠብቅ ዘንድ ቢጸና መልካም አደረገ።” (1ቆሮ. 7:37)

47) የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማገልገል የሚተጋ ልብ ያለው። “ነገር ግን በቲቶ ልብ ስለ እናንተ ያንን ትጋት የሰጠ አምላክ ይመስገን፤” (2ቆሮ. 8:16)

48) በእግዚአብሔር ጸጋ የጸና ልብ ያለው። “ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ ልባችሁ በጸጋ ቢጸና መልካም ነው እንጂ በመብል አይደለም በዚህ የሚሠሩባት አልተጠቀሙምና።” (ዕብ. 13:9)

49) እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ልብ ያለው። “በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ እርስ በርሳችሁ ተነጋገሩ ለጌታ በልባችሁ ተቀኙና ዘምሩ።” (ኤፌ. 5:19)

50) የሚታገስ ልብ ያለው። “እናንተ የቆሮንቶስ ሰዎች ሆይ እኛችን ለእናንተ ተከፍቶአል ልባችንም ሰፍቶላችኋል ...” (2ቆሮ. 6:11)

51) በእግዚአብሔር ላይ ያረፈ ልብ ያለው። “ልባችንም በእኛ ላይ በሚፈርድበት ሁሉ፤ ከእውነት እንደ ሆንን በዚህ እናውቃለን በፊቱም ልባችንን እናሳርፋለን ...” (1ዮሐ. 3:19)

52» በዕቅድ የሚኖር ልብ ያለው። “የልብ መዘጋጀት ከሰው ነው የምላስ መልስ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።” (ምሳሌ 16:1)

እግዚአብሔር የሚጸየፈው የልብ አይነት

እግዚአብሔር ከጠራቸውና ለሥራው ከሾማቸው በኋላ በልባቸው ብቃት ማነስ ምክንያት የናቃቸው በታሪክ ውስጥ በጣም ብዙ ናቸው። ከመጽሐፍ ቅዱሳችን እንደምናነበው ይህ ሹምሽረት የተጀመረው በመንግሥተ ሰማያት ውስጥ ነበር። ከመላእክቱ መካከል እግዚአብሔር ዲያብሎስን ሥልጣኑን ገፍ ወደ ምድር የጣለው በልቡ ጸያፍነት ምክንያት ነበር። ልቡ በእግዚአብሔር ላይ በታበየ ጊዜ ተጣለ። ሳያል በልቡ ጸያፍነት ምክንያት የንጉሥነት ሥልጣኑ ተወሰደበት። (1ኛው) ፈርዖን ልቡን ስላደነደነ በባሕር ውስጥ ሰጥሞ ቀረ። (ዘጸ. 4 -13) የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎን በልቡ መጠንከር ምክንያት እርሱና ሕዝቡ ከምድር ላይ ተደመሰሱ። (ዘጸ. 2:30-37) የከንዓን ነገሥታት የጠፉት በልባቸው ኩራት ምክንያት ነበር። (ኢያሱ 11) ወዘተ።

እንግዲህ እውነቱ እንደዚህ ከሆነ በአገልጋዮቹ ወይም በልጆቹ ውስጥ እግዚአብሔር የሚጸየፈው ለዚህም ዓይነት ውድቀት የሚያበቃው ምን ዓይነት ልብ ነው?

1» አመጽን የተሞላ ልብ። “ልብ ጠማሞች በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊዎች ናቸው።” (ምሳሌ 11:20 መዝ. 107:11-12)

2» የሚሳሳት ልብ። (2ኛ. 21:10-18)

3» ለጣዖት የተከፈለ ልብ። “ሄዶ የእነዚያን አሕዛብ አማልክት ያመልክ ዘንድ ከእምላኩ ከእግዚአብሔር ልቡን ዛሬ የሚያስት ወንድ ወይም ሴት ወይም ወገን ወይም ነገድ አይኑርባችሁ ሐሞትና እሬትም የሚያበቅል ሥር አይሁንባችሁ።” (ዘጸ. 29:18)

4» በሥጋ የሚታመን ልብ። “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡-

በሰው የሚታመን ሥጋ ለባሹንም ክንዱ የሚያደርግ ልቡም ከእግዚአብሔር የሚመለስ ሰው ርጉም ይሁን።” (ኤር. 17:5)

5» ክፋት የተሞላ ልብ። “እናንተ የእፉኝት ልጆች ክፉዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ ይናገራልና።” (ማቴ. 12:34)

6» ጠማማ ልብ። “ጠማማ ልብም አልተጠጋኝም ክፉ ከእኔ በራቀ ጊዜ እላወቅሁም።” (መዝ. 100:4) “ልብ ጠማሞች በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊዎች ናቸው፤ በመንገዳቸው ፍጹማን የሆኑ ግን የተወደዱ ናቸው።” (ምሳሌ 11:20)

7» ክፋትን የሚያስብ ልብ። “ጠማማነት በልቡ አለ ሁልጊዜም ክፋትን ያስባል።” (ምሳሌ 6:14) “አቤቱ ከክፉ ሰው አድነኝ፤ በልባቸው ክፉ ካሰቡ ከዓመፀኞች ሰዎች ጠብቀኝ፤ ቀኑን ሁሉ ለሰልፍ ይከማቻሉ።” (መዝ. 139:1-2)

8» የሸፈተ ልብ። “ለዚህ ሕዝብ ግን የሸፈተና ያመፀ ልብ አላቸው ዐምፀዋል ሂደውማል።” (ኤር. 5:23)

9» በኃጢአት የጨለመ ልብ። “... እግዚአብሔርን እያወቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን ሳላሳከቡና ስላሳመሰገኑት የሚያመካኙት አጡ ነገር ግን በሃሳባቸው ከንቱ ሆኑ የማያስተውለውም ልባቸው ጨለመ።” (ሮሜ 1:21)

10» ደንዳና ልብ። “እነርሱ ባለማወቃቸው ጠንቅ በልባቸውም ደንዳናነት ጠንቅ ልቡናቸው ጨለመ ከእግዚአብሔርም ሕይወት ራቁ” (ኤፌ. 4:18)።

11» የተከፋፈለ ልብ። “ልባቸው ተከፈለ እሁንም በደላቸውን ይሸከማሉ እርሱ መሠዊያቸውን ያፈርሳል፤ ሐውልቶቻቸውን ያጠፋል።” (ሆሴ. 10:2)

12» እግዚአብሔርን የማይሰማ ልብ። “ሁልጊዜ የሚፈራ ሰው ምስጉን ነው ልቡን የሚያጸና ግን በክፉ ላይ ይወድቃል።” (ምሳሌ

28:14)

13» ኩራተኛ ወይም ትዕቢተኛ ልብ። “... በዓይኑ ትዕቢተኛ የሆነውና ልቡ የሚሳሳው ከእኔ ጋር አይተባበርም።” (መዝ. 101:5)

14» ትምክሕተኛ ልብ። “ሰለዚህ እንዲህ ይሆናል፤ ጌታ ሥራውን ሁሉ በጽዮን ተራራና በኢየሩሳሌም ላይ በፈጸመ ጊዜ የአሦርን ንጉሥ የኩሩ ልብ ፍሬን የዓይኑንም ከፍታ ትምክህት ይጉበኛል።” (ኢሳ. 10:12)

15» የጠነከረ ወይም የድንጋይ ልብ። “በትእዛዜም ይሄዱ ዘንድ ፍርዴንም ይጠብቁና ያደርጉ ዘንድ እንድ ልብ እሰጣቸዋለሁ፤ በውስጣቸውም እዲስ መንፈስ እሰጣለሁ፤ ከሥጋቸውም ውስጥ የድንጋዩን ልብ አወጣለሁ የሥጋንም ልብ እሰጣቸዋለሁ፤” (ሕዝ. 11:19)

16» የደነዘዘ ልብ። “በራሳቸውም ያለ መጠን እጅግ ተገረሙ ስለ እንጀራው አሳስተዋሉምና ነገር ግን ልባቸው ደንዝዞ ነበር።” (ማር. 6:52)

17» የማያስተውል ልብ። “ኢሳይያስ ደግሞ፡- በዓይኖቻቸው እንዳያዩ፡- በልባቸውም እንዳያስተውሉ፤ እንዳይመለሱም፤ እኔም እንዳልፈውሳቸው፤ ዓይኖቻቸውን አሳወረ ልባቸውንም አደነደነ ብሎአልና።” (ዮሐ. 12:39 ና 40)

18» ንስሐ የማይገባ ልብ። “ነገር ግን እንደ ጥንካሬህና ንስሐ እንደማይገባ ልብህ የእግዚአብሔን ቅን ፍርድ በሚገለጥበት በቁጣ ቀን ቁጣን በራስህ ላይ ታከማቻለህ።” (ሮሜ 2:5)

19» አመንዝራ ልብ። “ከእናንተም የዳኑት ከእኔ በራቀው በአመንዝራ ልባቸውና ጣዖቶቻቸውን በተከተሉ በአመንዝራ ዓይኖቻቸው የተሰበርሁትን እኔን ወደ እነርሱ በተማረኩት አሕዛብ መካከል ሆነው ያስቡኛል፤ በርኩሳታቸውም ሁሉ ሰላደረጉት ክፋት ራሳቸውን ይጸዩሉ።” (ሕዝ. 6:9)

20» ቅን ያልሆነ ልብ። “ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና

አይደለምና ከዚህ ነገር ዕድል ወይም ፈንታ የለህም።” (ሐዋ. 8:21)

21» ግፍን የሚያስብ ልብ። “ልባቸው ግፍን ታስባለችና፤ ከንፈራቸውም ሽንገላን ትናገራላች።” (ምሳሌ 24:2)

22» የሰይጣንን ሃሳብ የሚሰማ ልብ። “እራትም ሲበሉ ዲያብሎስ በስምዎን ልጅ በአስቆሮቱ በይሁዳ ልብ አሳልፎ እንዲሰጠው አሳብ ካገባ በኋላ፤” (ዮሐ. 13:2) (ሐዋ. 5:3)

23» ስስታም ልብ። “ዓይንህና ልብህ ግን ለስስት ንጹሕ ደምንም ለማፍሰስ ዓመፅንና ግፍንም ለመሥራት ብቻ ነው።” (ኤር. 22:17)

24» የሚታወክ ልብ። “ልባችሁ አይታወክ። በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ።” (ዮሐ. 14:1)

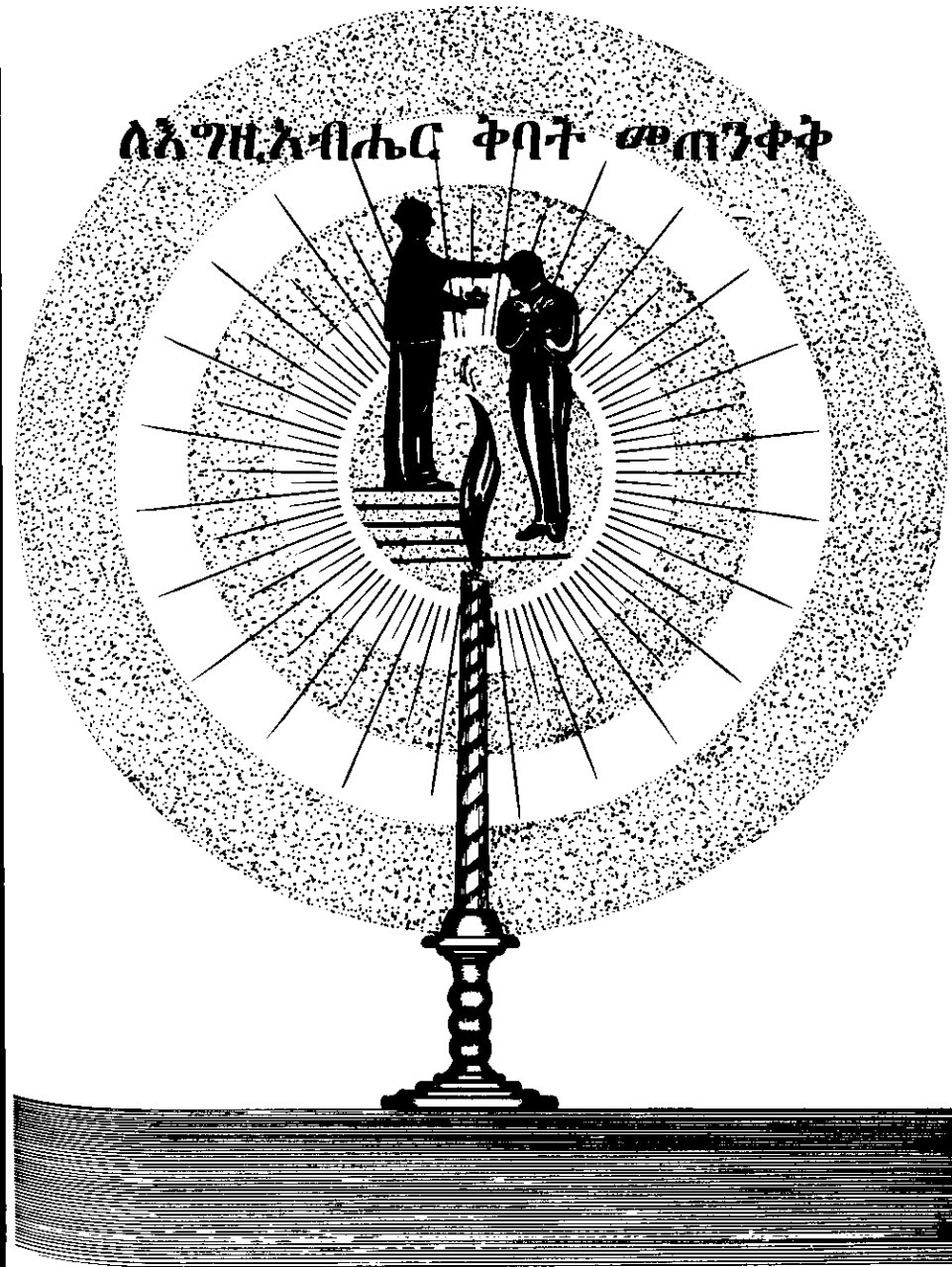
25» ያልተገረዘ ልብ። “እናንተ እንገተ ደንዳኖች ልባችሁና ጆሮእችሁም ያልተገረዘ፤ እናንተ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ፤ አባቶቻችሁ እንደ ተቃወሙት እናንተም ደግሞ።” (ሐዋ. 7:51)

26» በዓለማዊ ምኞት የተሞላ ልብ። “መመኘትን የለመደ ልብ አላቸው፤” (2ኤፕ. 2:14)

እንግዲህ እግዚአብሔር ሊጠቀምበት ሰውን ሲፈልግ የሚመዝነው ሰውየው እርሱ የሚፈልገው ዓይነት ልብ እንዳለውና እንደሌለው በመፈተን ነው። ልባችን ለእግዚአብሔር እመቺ እንዲሆን በመንፈሱ ተለውጦ፤ በጸጋ የተሞላ መሆን ይገባዋል። እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ልቡ ለመንፈስ ቅዱስ ድምጽ እንዳይጠነክር በንስሐ መንፈስ ቀርቦ በክርስቶስ ኢየሱስ ክቡር ደም ተረፍቶ በመንጻት መኖር በጣም ይጠበቅበታል። ይህ ከሆነ ብቻ ነው ለእርሱ የሚመች ልብ አለኝ ለማለት የሚቻለው። እኛ እንደፍላጎቱ የእርሱ ልብ ካለን በሙላት ሊገለገልብን ይችላል።

እንግዲህ ሃላፊነታችን ልባችንን በሙሉ ለእርሱ በመስጠት በንጹህ ልብ መመላለስ፤ የእርሱን ልብ ማወቅና የእርሱን ልብ መቀበል ናቸው። ቃሉም እንደሚለው፡- “እንዲያስተምረው የጌታን ልብ ማን አውቆት ነው?

እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን።” (1ቆሮ. ፪:1፭)

ምዕራፍ አራት

ለእግዚአብሔር ቅባት መጠንቀቅ

ያለ መንፈስ ቅዱስ ቅባት እግዚአብሔርን ማገልገል አይቻልም። አሸናፊ የክርስቲያን ሕይወት በመኖር ጌታን ማስከበር የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው። ይህ እውነት እግዚአብሔርን በሕይወቱ ሊያስከብር የሚፈልግ ሰው ሁሉ ማወቅ የሚገባው መሠረታዊ ቁም ነገር ነው። ዳዊት ጌታን ያገለገለው በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ነበር። በነቢያትና በሐዋርያትም ጌታ ሊጠቀም የቻለው በሥጋ የተለዩ ሰዎች ስለነበሩ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለማገልገል ራሳቸውን ስለ ሰጡ ብቻ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ወደ አገልግሎት ከመግባቱ በፊት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደ ተዘጋጀ በሉቃስ ምዕራፍ ሦስትና አራት ውስጥ በግልጽ ተጽፎአል። ለምሳሌ ያህል፡-

- 1* በሉቃስ 3:21-22 ላይ መንፈስ ቅዱስ እንደወረደበት እናያለን። “ሰማይ ተከፈተ... መንፈስ ቅዱስ...በእርሱ ላይ ወረደ፤”
- 2* (ሉቃስ 4:1) በመንፈስ ቅዱስም እንደ ተሞላ ተገልጿል። “ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ ሞልቶበት ከዮርዳኖስ ተመለሰ...”
- 3* (ሉቃስ 4:14)። ስለዚህ ጌታ በአገልግሎቱ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በላዩ ላይ እንደ ነበረ እናስተውላለን። “ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ...”
- 4* በሉቃስ 4:18 ላይ ጌታ ኢየሱስ አገልግሎቱን ለመፈጸም በመንፈስ ቅዱስ እንደ ተቀባ የተገለጸው እንዲህ ተብሎ ነው፡- “...የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩትም መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ

የተጠቁትንም ነጻ አወጣ ዘንድ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እሰብክ ዘንድ ልከኛል”

በልጅነቱ ንጉሥ ሆኖ የተቀባው ዳዊት፤ የተገነዘበው ነገር፤ የመንፈስ ቅዱስ ታላቅነቱን ብቻ ሳይሆን፤ ያለ እርሱም ምንም ዓይነት ፍሬ ያለው አገልግሎት መስጠት እንደማይቻል የተገነዘበ ነበር። ለዚህም ነበር፡- “ከፊትህ አትጣለኝ፤ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ።” በማለት አምላኩን የተማጸነው። (መዝ. 51:11) ነቢዩ ኤልሳዕም ይህንን ታላቅ ምስጢር ስለተረዳ ነበር ኤልያስን፡- “...መንፈስህ በእኔ ላይ ሁለት እጥፍ ይሆን ዘንድ እለምንሃለሁ” (2ኛነገሥ. 2:9) ሲል የተናገረው።

በእግዚአብሔር ኃይል በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ሥር ሆኖ ለጌታ መኖርና ማገልገል የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ ምኞት መሆን ይገባዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚያከብረው ምኞታችንን ብቻ ሳይሆን በውሳኔ የጻፈውን ፍላጎታችንን ነው። የእግዚአብሔር ቃል ተመኙ ሳይሆን ፈልጉ ታገኙማላችሁ ነው የሚለው። ምኞት ብዙ ጊዜ የሚለዋወጥ ወይም ከፍና ዝቅ የሚል የስሜት ነፀብራቅ ነው። እውነተኛ ፍላጎት ካለ ግን የሚያስከፍለውን ዋጋ ከፍሎ የፈለጉበት ቦታ ለመድረስ የሚያስወስን ኃይል ነው። በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ሥር አምላኩን ለማስከበር የሚፈልግ የጌታ ባሪያ፤ በቅድሚያ የሚያስፈልገውን ለማድረግ ፈቃደኛ መሆን አለበት። ኤልሳዕ ለዚህ በጣም ጥሩ ምሳሌ ነው። ፍላጎቱ በቅባት ማገልገል ብቻ ሳይሆን፤ በእጥፍ ቅባት ወይም በተትረፈረፈ ሙላት ማገልገል ነበር። ይህንንም ፍላጎቱን እውን ለማድረግ እርሱ የወሰዳቸው እርምጃዎች የጠለቀ መንፈሳዊ ምሳሌነት ስላላቸው ከዚህ ቀጥሎ ተዘርዝረዋል።

የነቢዩ የኤልያስ ሕይወት ምሳሌነት

እኛም ብንሆን እግዚአብሔር እንዲጠቀምብን ስለምንፈልግ በቅባቱ ሥር ሆነን ለማገልገል አስፈላጊ እርምጃዎችን ሁሉ ለመውሰድ ቆርጠናል የምንል ሁሉ ከዚህ ቀጥሎ የተዘረዘሩት ከብሉይ ኪዳን የነቢዩ የኤልያስ ሕይወት ምሳሌዎች ለትምህርት ስለተሰጡ እንደ አገባብነታቸው ልንለማመዳቸው ይገባል። ኤልሳዕ በእጥፍ ቅባት ጌታን ለማገልገል የወሰዳቸው እርምጃዎች ዝርዝር ከዚህ ቀጥሎ የተመለከቱት ናቸው።

1) ጥሪውን ያለ ምንም ማመንታት ተቀበለ። (1ነገ. 19:20) እግዚአብሔር በኤልያስ በኩል ኤልሳዕን ለነቢይነት በጠራው ጊዜ፤ ወዲያውኑ የጌታ ጥሪ መሆኑን እንዳረጋገጠ ለመከተል ፈቃደኛ ሆነ። በዛን ጊዜ ስለ ነቢይነት ብዙ ነገር አያውቅም ነበር። ገበሬ ስለ ነበረ የሚያውቀው የግብርናን ጉዳይ ብቻ ነው። ቢሆንም ለተገለጠለት ነገር ለመታዘዝ ዝግጁ ሆነ። በቅባት ሥር ሆኖ ለማገልገል የሚፈልግ አገልጋይ ለተገለጠለት እውነት መታዘዝ ይገባዋል። እግዚአብሔር የሰጠው ነገር ለጊዜው ትንሽ ቢመስልም ያችኑ በሙሉ ልቡ መቀበል የአገልግሎቱ የመጀመሪያው እርምጃ ነው።

2) ጥሪውን ለይቶ አውቀ። ኤልያስ በኤልሳዕ ላይ መጎናጸፍያውን በጣለበት ጊዜ፤ ደግሞ እግዚአብሔር ለነቢይነት እንደመረጠው አውቆ ጥሪውን ተቀበለ። “ኤልያስም ወደ እርሱ አልፎ መጎናጸፊያውን ጣለበት። በሬዎቹንም ተወገደ...” (1 ነገሥ. 19:20) ወዲያውኑ ኤልያስን ተከተለ። ይህም ማለት የእግዚአብሔርን ጥሪ በአክብሮት ተቀበለ ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ቅባት የሚፈልግ አገልጋይ ሁሉ ከጥርጥርና ከማወላወል ሕይወት ተላቆ እንደ ኤልሳዕ መለኰታዊውን ጥሪ በአክብሮት መቀበል ያስፈልገዋል። ጥሪውን ከመቀበሉ በፊት ግን ለምን ዓይነት

አገልግሎት እንደ ተጠራ ማወቅ ይገባዋል። ጥሪውን በእርግጠኝነት የማያውቅ አገልጋይ በፍርሃትና በጥርጥር ሕይወት ነው የሚኖረው። ጥርጥር አንድ አገልጋይ በቅባት እንዳያገለግል የሚያደርገው እንቅፋት ነው። በመሠረቱ ቅባት የሚሰጠው ለአገልግሎት ስለሆነ የእግዚአብሔርን ጥሪ ተረድቶ በአክብሮት የማይቀበል ሰው በኃይልና በሙላት ማገልገል አይችልም። እግዚአብሔር ቅባቱን የሚሰጠው አገልጋይ የተጠራበትን አገልግሎት በሥጋ ጥረት ሳይሆን በመለኰት ኃይል እንዲያናከናውን ነው። ዋናው ነገር እንግዲህ የአገልግሎት ወይም የጥሪው ትልቅነትና ትንሽነት ሳይሆን ጥሪው ከታላቅ አምላክ መሆኑን መገንዘብ ነው።

3) የቀድሞ ኑሮውን ተወ። ኤልሳዕ የእግዚአብሔር ጥሪ እንደ ደረሰው ወዲያው የቀድሞ ሥራው የነበረውን ግብርናውን ትቶ ኤልያስን ተከተለ። በመሠረቱ ነቢይ እንዲሆን ያደረገው ግብርናውን መተዉ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን ምሪት ተከትሎ የድሮ ኑሮውን ጥሎ ለማገልገል ፈቃደኛ መሆኑ ነው። እርሱ በደንብ የሚያውቀው እርሻን ነበር። እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ ግን፤ ልምዱ አለኝ፤ አውቀዋለሁ፤ እችለዋለሁ፤ ይጠቅመኛል ብሎ የያየዘውን መኖሪያ ሙያውን ጥሎ ጌታን ለመከተል መረጠ። የጌታ ሐዋርያትም ያደረጉት ይህን ነው። ጌታ ኢየሱስ በጠራቸው ጊዜ አባታቸውን፤ ይኖሩበት የነበረውን ዓሳ የማጥመድ ሙያቸውን መረባቸውንና ታንኳቸውን ትተው ነው ወዲያው ተከተሉት። እንግዲህ በቅባት ሥር ሆኖ ለማገልገል ጥሪውን ለይቶ ያወቀ አገልጋይ ያለፈውን ልምምዱን፤ በሥጋ ፈቃድ የኖረበትን ኑሮ፤ በእርሱና በጌታ መካከል የሚገቡትን ነገሮች (የሥራ ልምምዱን፤ ምቹቱን፤ ዘመዶቹን ወዘተ...) ለመተው መዘጋጀት ይኖርበታል። እነዚህ ነገሮች መጥፎ ስለሆኑ ሳይሆን ምናልባት አገልግሎቱን በሙላት እንዳያገለግልና ለጥሪውም እንቅፋት እንዳይሆኑበት ነው። በተለይም በዚህ ውሳኔ ውስጥ የቤተሰብ ወይም የዘመድ ጉዳይ አያያዝ በጣም ጥንቃቄ ይፈልጋል። ጌታን እናገለግላለን ብለን ዘመድን

አንጠላም፤ ወይም አንተውም። ቢሆንም ዘመድም ሆነ ወዳጆች የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እንዳይፈጸም እንቅፋት የሚሆኑ ከሆነ፤ በውሳኔና በምርጫ ላይ ጌታን ማስቀደም ይኖርብናል። አንድ አገልጋይ መረዳት ያለበት ዋናው ነገር፤ ወላጅን ወይም ወዳጅን በማክበርና በማምለክ መካከል ያለውን ልዩነት ነው። የእግዚአብሔር ቃል እግዚአብሔርን እንድናመልክ ወላጆቻችንን ደግሞ እንድናከብር ያዘናል። ስለዚህ መከበር የሚገባውን ማክበር መመለክ የሚገባውን ማምለክ ይገባል። የቀድሞውን ለመተው ፈቃደኛ የማይሆን ክርስቲያን በቅባትና በሙላት ለማገልገል አይችልም። ከዚህም በተጨማሪ በክርስቶስ የሆነ ሰው ሁሉ አዲስ ፍጥረት እንደሆነ ያለ መዘንጋት ይጠቅማል። የትላንትና በረከትም ሆነ ውድቀት አልፎአል።

4> መሥዋዕት አቀረበ። ኤልሳዕ ጌታ ለተለየ አገልግሎት እንደ ጠራው በተረዳ ጊዜ ያርስባቸው የነበሩትን በሬዎች ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጎ አቀረባቸው። (1ነገ. 19:21) ከዚያ በኋላ ወደ ተጠራበት አገልግሎት ሄደ። ልክ እንደዚሁ በቅባት ለማገልገል ከሚያስፈልጉት ነገሮች አንዱ አስቀድመን ራሳችንንና ያለንን ሁሉ መሥዋዕት አድርገን ለእግዚአብሔር ማቅረብ ነው። አንዴ ልምምዳችንና የቀድሞው ኑሮአችን ለእግዚአብሔር ከተሰጠ ተመልሶ እንቅፋት አይሆንብንም። ምክንያቱም አንደኛ አንመከባቸውም። ሁለተኛ ለኑሮአችን ዋስትናም አድርገን አንታመንባቸውም። ሦስተኛ በእነርሱ ምክንያት ወደ ኋላ ለመመለስ አንፈተንም። ስለዚህ ለአእምሮ የሚመች አገልግሎት ለማበርከት ሰውነታችንን በመሠዊያ ላይ ማኖር ይፈለግብናል። (ሮሜ 12:1-2)

5> ኤልያስን ተክተለ። ኤልሳዕ ጥሪውን ተቀብሎ ቢሄድም ኤልያስን ተክቶ በሙሉ ቅባት የነበረበት አገልግሎቱን ወዲያውኑ ለመስጠት

አልደፈረም። ኤልሳዕ በጊዜው ጉዳዩ በነበረበት ላይ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ጥሪ ሰምቶ መታዘዙ ላይ ነበር። ስለዚህ ኤልያስ ከእርሱ ተለይቶ እስከ ተወሰደበት ቀን ድረስ ኤልሳዕ የኤልያስ አገልጋይ በመሆን ቆየ። እግዚአብሔር ልጆቹን የሚጠራበት ጊዜ አለው። ከመጀመሪያ የአገልግሎት ጥሪ ጋር የሚሰጥ ቅባት አለ። ኤልሳዕ በግብርና ላይ እንዳለ እንደተቀባ ሁሉ ዳዊትም በእረኝነት ላይ እንዳለ መቀባቱን ማስታወስ ይገባል። ከዚያ በኋላ ዳዊት ንጉሥ ከመሆኑ በፊት ብዙ ጊዜ አሳልፎ ነበር።

ኤልሳዕም ሆነ ዳዊት በመጀመሪያው የጥሪ ወይም የመለያ ቅባት ብቻ አገልግሎት አልጀመሩም። ዳዊት ንጉሥነቱን ሲጀምር እንደገና እንደተቀባ ተገልጸዋል። ስሎምንም ቢሆን ሁለቱ እንደ ተቀባ ተጽፎአል። (1ዜና 29:22) በዚህ አሠራር ውስጥ በጣም ልብ ማለት የሚያስፈልገው ብዙ ጊዜ በጥሪና በአገልግሎት ማለትም በመጀመሪያ ቅባት (የመለየት ቅባት) ና በሁለተኛ ቅባት (የአገልግሎት ቅባት) መካከል የሥልጠናና የዝግጅት ጊዜ መኖሩን ነው። ያ ጊዜ የእግዚአብሔር ጊዜ ነው። እግዚአብሔር በጠራው ሰው ሕይወት ውስጥ ሥራውን የሚፈጽምበት ጊዜ ነው። የማዳመጫ ጊዜ፤ የመቆያ ጊዜ፤ ምናልባትም ጥቂት ጊዜ ነው። ለተሰጠን ለመጀመሪያው ጥሪ ካልታዘዝን ወደሚቀጥለው ቅባት መድረስ አንችልም። ኤልያስን መከተል ማለት ሌሎች እግር ሥር ሆኖ መማር እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀው ሙላት ስለሚያስገባን ያንን ዘመን ያለ መናቅ መልካም ነው። የእግዚአብሔርን ዘመን ወይም ቅባት ዝም ብሎ በመቀመጥ መጠበቅ ሳይሆን በተገለጸው የእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ በመሆን ራስን ዝቅ አድርጎ ማገልገል መሆኑ ማወቅ ያስፈልጋል። ኤልሳዕም ያንን ነበር ያደረገው።

6> ለቅባት ጸለየ። ኤልሳዕ የሚፈልገውን ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ለሰጠው የአገልግሎት ጥሪ ምን ማሟላት እንደሚረባው በግልጽ ያውቅ ነበር። ያለ እግዚአብሔር ኃይል ለእርሱ መኖርና ማገልገል

የማይቻል መሆኑን በግልጽ ተረድቶ ኤልያስ “ከአንተ ሳልወሰድ አደርግልህ ዘንድ የምትሻውን ለምን አለው ኤልሳዕም፡- መንፈስህ በእኔ ላይ ሁለት እጥፍ ይሆን ዘንድ እለምናለሁ አለ።” (2ነገሥ. 2:9) ስለዚህ ወደ አገልግሎት ቅባት ውስጥ ለመግባት ይህ ከመጀመሪያዎቹ እርምጃዎች አንዱ ነው። ሌላው ደግሞ ኤልሳዕ መንፈሳዊ ጥማትና የውስጥ ረሃብ እንደ ነበረው ማስተዋል ይቻላል። እግዚአብሔር የሚያረካቸውና የሚያጠግባቸው በመንፈስ የተራቡትንና የተጠሙትን ብቻ ነው። ቃሉ፡- “ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ቀን ኢየሱስ ቆሞ፡- ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፤ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ጮኸ።” (ዮሐ. 7:37-38) እንዲሁም ደግሞ “ጽድቅን የሚረቡና የሚጠሙ ብጹዓን ናቸው፤ ይጠግባሉና።” (ማቴ. 5:6) በማለት መንፈሳዊ ረሃብና ጥማት ለእግዚአብሔር በረከት እንደሚያዘጋጅ የእግዚአብሔር ቃል ያስረዳል።

ኤልሳዕ ጥማቱን ለማርካት ጸለየ ወይም ጠየቀ። እንዲሁም በጸሎትና በጉልበቱ ሆኖ የጌታን ፊት መሻት ለመንፈሳዊ አገልጋይ አማራጭ የሌለው መሠረታዊ እውነት ነው። በቅባት ለማገልገል የሚያስከፍለው ዋነኛው ዋጋ በእውነት የእግዚአብሔርን ፊት በጸሎት ለመፈለግ ሥጋን ማንበርከክ ነው። ግመል የሚጫነው ከተንበረከክ በኋላ ነው። እንደዚሁም ሥጋ እንዳይመካና የእግዚአብሔርን ክብር እንዳይሻማ ጌታ ቅባቱን ከማፍሰሱ በፊት የጉልበትን ብቻ ሳይሆን የልብንም መንበርከክ ይጠይቃል። የጸሎት ሕይወት ቅባትን ለመቀበል ብቻ ሳይሆን ቅባትን ጠብቆ ለመኖርና ለማገልገል በጣም አስፈላጊ ነው።

ገፅ ከኤልያስ ጋር በጌልገላ ተቀመጠ። በቅባት ውስጥ ሆኖ ለማገልገል የሚፈልግ የእግዚአብሔር ልጅ ሁሉ አገልግሎቱን ከጌልገላ መጀመር አለበት። (ጌልገላ፤ ኢያሪኮ፤ ዮርዳኖስና ቤቴል በብሉይ ኪዳን ውስጥ የስፍራ ወይም የቦታ ስሞችም እንኳ ቢሆኑ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ

ለመንፈሳዊ ምሳሌነት ተጠቅሰዋል። 1 ቆሮ. 10:11) “እንዲሁም ሆነ እግዚአብሔር ኤልያስን በወውሎ ነፋስ ወደ ሰማይ ሊያወጣው በወደደ ጊዜ ኤልያስ ከኤልሳዕ ጋር ከጌልገላ ተነሣ።” (1ነገሥ. 2:1) በብሉይ ኪዳን ውስጥ ጌልገላ የቦታ ስም ነው። እስራኤላውያን እግዚአብሔር ላዘጋጀላቸው በረከት የተዘጋጁት በጌልገላ ነበር። (ኢያሱ 4:19፤ 5:10)

ሀፅ ጌልጌላ የግዝረት ቦታ ያስታውሰናል። “ኢያሱም የባልጩት መቁረጫ ሠርቶ የግርዛት ኮረብታ በተባለ ስፍራ የእስራኤልን ልጆች ገረዘ።” (ኢያ. 5:3) እስራኤላውያን የተገረዙት እግዚአብሔር ወደ ላዘጋጀላቸው በረከት ገብተው በረከቱን ከመውረሳቸው በፊት ነበር። ግዝረት የልብ መጽዳት ወይም የመቀደስ ምልክት ነው። የጌልገላ ግዝረት ከግብጽ ግዝረት የሚለይበት መንገድ ይህ ነው። ይኸውም አንድኛ የግብጽ ግዝረት እግዚአብሔርን ለመከተል ሲሆን የጌልገላ ግዝረት ደግሞ እግዚአብሔርን በመታዘዝ የምድረ በዳን ሸለፈት ለማስወገድ ነበር። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቅባት ውስጥ ሆኖ ለማገልገል እውነተኛ ግዝረት ያስፈልጋል። ከምድረ በዳ የመጣ ሁሉ ሸለፈቱ መቆረጥ አለበት። ምድረ በዳ ሥጋዊ ሕይወት ነው። ወደ እግዚአብሔር በረከት ለመግባት ሥጋዊነት መሞት አለበት። ስለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል “ነገር ግን እላለሁ፤ በመንፈስ ተመላለሱ የሥጋንም ምኞት ከቶ አትፈጽሙ። ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና፤ እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ፤ ስለዚህ የምትወዱትን ልታደርጉ አትችሉም።” (ገላ. 5:16-17) የሚለው። እንግዲህ ቅባት ከሚያስከፍለው ዋጋ አንዱ መገረዝ ነው። ያለ ግዝረት ኮረብታ የእግዚአብሔርን በረከት መውረስ አይቻልም። ለሌሎችም በረከት ለመሆን የልብ አለመገረዝ ብቃት አይሰጥም።

ለፅ ጌልገላ የመታሰቢያ ድንጋይ የተተከለበት ቦታ ነበር። እስራኤላውያን በደረቀላቸው የዮርዳኖስ ወንዝ መሐል ባለፉበት ጊዜ አሥራ

ሁለት ድንጋዮችን ይዘው ወጡ። ጌልገላ በደረሱም ጊዜ በእነኚህ ድንጋዮች የመታሰቢያ ሐውልት አቆሙ። ይህ ሐውልት እግዚአብሔር ዮርዳኖስን አሻግሮ ወደ ተስፋይቱ ምድር በማምጣት ያደረገላቸውን እንዳይረሱ መታሰቢያ እንዲሆናቸው የቆመ የምስጋና ሐውልት ነበር። እንግዲህ በቅባት አምላኩን ለማስከበር ለሚፈልግ አገልጋይ የምስጋናን ሐውልት በሕይወቱ ውስጥ ማቆም ያስፈልገዋል። ምክንያቱም የምስጋና ሕይወት ወደ በረከት የመግቢያ በር ነው። ይህ ሐውልት የእግዚአብሔርን ውለታ ላለመርሳት ብቻ ሳይሆን ወደ ኋላ ላለመመለስም ግለሰቡ ከአምላኩ ጋር የሚገባውን ቃል ኪዳን ይጨምራል።

ሐ) ጌልገላ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ያጸኑበት ቦታ ነበር። ግዝረት እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባውን ቃል ኪዳን የመቀበል ምልክት ነው። ከምድረ በዳ የመጡ እስራኤላውያን በጌልገላ በተገረዙ ጊዜ እግዚአብሔር ለአባቶቻቸው የገባውን ቃል ኪዳን በሙሉ ልብ መቀበላቸውን ያረጋገጡበት ሥርዓት ነበር።

የእግዚአብሔርን ቅባት በሕይወቱ ውስጥ የሚፈልግ አገልጋይም የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ከመቀበል አልፎ ቃል ኪዳኑንም ማጽናት አለበት። ያለ ቃል ኪዳን የእግዚአብሔርን በረከት መውረስ አይቻልም። ስለዚህ ጌልገላ ቃል ኪዳን የሚታደስበት ቦታ ነው።

ፆ) ኤልያስን ተከትሎ ወደ ቤቴል ሄደ። “ኤልያስም ኤልሳዕን፡ - እግዚአብሔር ወደ ቤቴል ልኮኛልና በዚህ ቆይ አለው። ኤልሳዕም፡ - ሕያው እግዚአብሔርን! በሕያው ነፍሱም እምላለሁ፤ አልለይህም አለ። ወደ ቤቴልም ወረዱ።” (2ነገሥ 2:2) ቤቴል ያዕቆብ ከወንድሙ ፊት በሸሸ ጊዜ ያደረበትና የእግዚአብሔርን ታላቅነት በሕልም ያየበት ቦታ ነበር። ያዕቆብ በዚያች ሌሊት የተኛበትን ሥፍራ የእግዚአብሔር ሕልውና ቦታውን ስለሞላው “ያዕቆብም ከእንቅልፉ ተነሥቶ፡ - በእውነት እግዚአብሔር በዚህ

ስፍራ ነው፤ እኔ አላወቅሁም ነበር አለ። ፈራ፤ እንዲህም አለ፡ - ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራ፤ ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም ይህም የሰማይ ደጅ ነው። ...ያዕቆብም ያንን ስፍራ ቤቴል ብሎ ጠራው፤ አስቀድሞ ግን የዚያች ከተማ ስም ሎዛ ነበረ።” አለ። (ዘፍ. 28:16-17፤ 19) እዎ! ቤቴል የእግዚአብሔር ታላቅነት የሚታይበት፤ ሕልውናው የሚንሰራፋበት፤ ቃል ኪዳን የሚጸናበትና ተስፋው የሚገለጥበት ስፍራ ነው። ስለዚህ ቤቴል ለአገልጋይ የራእይ መቀበያ ስፍራ፤ እግዚአብሔር ከአገልግሎት ሁሉ በላይ ሆኖ የሚታይበት ስፍራ፤ መመሪያ የመቀበያ ስፍራና ለእግዚአብሔር ለመኖር የቃል ኪዳን የሚገባበት ስፍራ ነው።

ዓ) ኤልያስን ተከትሎ ወደ ኢያሪኮ ሄደ። “ኤልያስም ኤልሳዕ ሆይ፤ እግዚአብሔር ወደ ኢያሪኮ ልኮኛልና እባክህ፤ በዚህ ቆይ አለው። እርሱም ሕያው እግዚአብሔርን! በሕያው ነፍሱም እምላለሁ፤ አልለይህም አለ። ወደ ኢያሪኮም መጡ።” (2ነገሥ 2:4) ኢያሪኮ እግዚአብሔር ባዘጋጀው የተስፋ ምድርና በእግዚአብሔር ሕዝብ መሃከል የቆመ ጽኑ ከተማ ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ የተስፋይቱን ምድር ከመውረሱ በፊት ኢያሪኮ መውደቅ ነበረበት። ኢያሪኮ ከተገረሰሰ በኋላ ነው ሕዝቡ የተስፋውን ምድር መውረስ የቻለው። (ኢያሱ 5:13፤ 6:27)። ኢያሪኮ የሚከተሉት መንፈሳዊ ምሳሌነትን እናገኛለን።

ሀ) ኢያሪኮ ለጦርነት ከመውጣታቸው በፊት የሚዋጋላቸው ማን መሆኑን የተረዱበት ቦታ ነበር። “እንዲህም ሆነ፤ ኢያሱ በኢያሪኮ አጠገብ ሳለ ዓይኑን አንስቶ ተመለከተ፤ እነሆም፤ የተመዘዘ ሰይፍ በእጁ የያዘ ሰው በፊቱ ቆሞ ነበር፤ ኢያሱ ወደ እርሱ ቀርቦ፡ - ከእኛ ወገን ወይስ ከጠላቶቻችን ወገን ነህን? አለው። እርሱም፡ - አይደለሁም እኔ የእግዚአብሔር ሠራዊት አለቃ ሆኜ አሁን መጥቼአለሁ አለ። ኢያሱም ወደ

ምድር በግንባሩ ተደፍቶ ሰገደና፡- ጌታዬ ለባሪያው የሚነግረው ምንድር ነው? አለው።” (ኢያ. 5:13-14) እውነተኛ አገልግሎት መንፈሳዊ ጦርነት አለበት። ስለዚህ ማንኛውም አገልጋይ በቅባት ሆኖ እንደሚገባ ለማገልገል በኢያሪክ አልፎ ሰይፉን መዞ ሊዋጋለትና ሊመራው ለተዘጋጀው ለጦሩ መሪ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ማስገዛት አለበት። መመሪያም መቀበል ይኖርበታል።

ለፊት ኢያሪክ በእምነት እግዚአብሔርን መታዘዝ የተለማመዱበት ስፍራ ነበር። በተጠራውና በጥሪው መካከል የቆመው የኢያሪክ ግንብ የሚፈርሰው እንደ እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን መመሪያ በእምነት በመታዘዝ ብቻ ነው። እስራኤላውያን በተቀበሉት ትእዛዝ መሠረት የኢያሪክን ግንብ ዞሩት። በመጨረሻም ላይ መለከት በነፋ ጊዜ ኢያሪክ ተደመረሰ። ይህ እግዚአብሔርን ለማስከበር ለቆረጠ ባሪያ ሁሉ እውነት የሆነ ምሳሌያዊ ትርጉም አለው። እግዚአብሔርን ታዞ ፈቃዱን በመፈጸም የእውነትን ቃል ለሚናገር አገልጋይ ሁሉ በአገልግሎቱ መሃል ጽኑ የሚመስለው የኢያሪክ ግንብ ሁሉ ይወድቃል። ኢያሪክ ሳይወድቅ ግን ወደ ሙሉ በረከት መግባት አይቻልም።

ሐፊ ኢያሪክ የውስጥ እምነታቸው በሥራ የተገለጸበት ቦታ ነበር። የእግዚአብሔር ጥሪ ያለው ሰው ከጌታው የሰማውን ጥሪ በእምነት በሥራ ላይ የሚያውልበት ቦታ ነው። እስራኤላውያን ኢያሪክን ዞሩ። ነህምያ የፈረሰውን ቅጥር ዞሮ አየው። ይህን ስናደርግ እምነታችንን በሥራ እንድንገልጽ ያደፋፍረናል።

መፅኑ የኢያሪክ ግምብ መፍረስ የበረከት እንቅፋቶች መወገድ ምሳሌነት አለው። እያንዳንዱ አገልጋይ የራሱ የሆነ ኢያሪክ አለው። መግደላዊት ማርያምና ከእርሷ ጋር ለነበሩት በጊዜው ኢያሪኮአቸው የነበረው በማኅተም የተዘጋው ትልቁ የመቃብር ድንጋይ ነበር። ኢያሪክ

በተጠራ ሰው ፊት ተስፋ ለማስቆረጥና ጥርጥርን ለመዝራት የቆመ ግምብ ነው። ሁሉም የራሱ የእንቅፋት ግምብ ቢኖረውም በእግዚአብሔር ቅባት የማይናድ ግምብና ተራራ ግን የለም። “ታላቅ ተራራ ሆይ! አንተ ምንድር ነህ?” (ዘካ. 4:7) የገንዘብ ተራራ፣ የተቃውሞ ተራራ፣ የፍርሃት ተራራ ወዘተ ሁሉም በአምላክ ኃይል ደልዳላ ሚዳ ይሆናል። “...በእርሱም ከጠላቶቻችን እጅ ድነን በዘመናችን ሁሉ ያለ ፍርሃት በቅድስናና በጽድቅ በፊቱ እንድናገለግለው ሰጠን።” (ሉቃ. 1:74-75) ተብሎ ተጽፎአልና ሊያቆመን የሚችል ምንም ነገር የለም።

10፤ ኤልያስን ተከትሎ ወደ ዮርዳኖስ ሄደ። “ኤልያስም፡- እግዚአብሔር ወደ ዮርዳኖስ ልኮኛልና እባክህ! በዚህ ቆይ አለው። እርሱም፡- ሕያው እግዚአብሔርን! በሕያው ነፍሱም እምላለሁ፤ አልለይህም አለ። ሁለቱም ሄዱ።” (2ኛኛ. 2:6) ዮርዳኖስ ለእውነተኛ አገልግሎት ብዙ መንፈሳዊ ምሳሌነት ያለው ወንዝ ነው።

11፤ ዮርዳኖስ ከበረሃ ወይም ከምድረ በዳ ጉዞ በኋላ ወደ እግዚአብሔር ተስፋ ለመግባት ልንሻገረው የሚገባን ወንዝ ምሳሌ ነው። እንደ እግዚአብሔር ቃል አገላለጽ በምድረ በዳና፣ ማርያም ወተት በምታፈሰው ምድር መካከል የነበረው የዮርዳኖስ ወንዝ ነበር። ከምድረ በዳ ሕይወት ተላቅቆ ማርያም ወተት የምታፈሰውን ምድር ለመውረስ የግድ ዮርዳኖስን መሻገር ያስፈልጋል። ስለዚህ ዮርዳኖስ የተጠራውን ሰው በግድ መሻገር አቅቶት በመንፈስ ሳይሆን በሥጋው እንዲመላለስ የሚያደርገው ትልቁ የሕይወት የበረከት እንቅፋት ነው። ለአንዳንዱ ዘረኝነት የርሱ ዮርዳኖስ ይሆናል። ለሌላው የጾታ የበላይነት፣ ለሌሎች ደግሞ የቀለም ልዩነት ይሆናል። ዮርዳኖስ ለእያንዳንዱ ሰው የተለያየ ችግር ነው። የራስን ዮርዳኖስ እውቆ በእምነት እንደ መሻገር ነፃ የሚያወጣ ነገር የለም።

ለ። በሌላ በኩል ደግሞ ዮርዳኖስ የጥምቀት ወንዝ ምሳሌ ነው። ጌታ ኢየሱስ ወደ አገልግሎት ከመግባቱ በፊት ጽድቅን ለመፈጸም በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠምቆ ነበር። ዮርዳኖስ ለክርስቲያን የምርጫ መወሰኛ ቦታ ነው። “ወይስ ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን ሁሉችን ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታውቁምን? እንግዲህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ፤ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ በጥምቀት ከእርሱ ጋር ተቀበርን።” ይላል፤ ጳውሎስ። (ሮሜ 6:3-4) ዮርዳኖስ ለሥጋ ፈቃድ ፈጽሞ በመሞት ለመንፈስ ፈቃድ በሕይወታችን ቦታ የምንሰጥበት ምሳሌ ነው። ምክንያቱም ያለ ዮርዳኖስ ጥምቀት በሙሉ ቅባት ግንልገል አይቻልም። ዮርዳኖስ ውስጥ ቶሎ መጥለቅ ለሥጋ ፈቃድ መሞት ይበጃል። ሌላው ዮርዳኖስ የእግዚአብሔር ድምጽ የሚሰማበት ቦታ ነው። ጌታ ኢየሱስ ተጠምቆ በወጣ ጊዜ የእግዚአብሔር ድምጽ ከላይ መጣለት። ይህም ድምጽ “እነሆም ድምጽ ከሰማያት መጥቶ፤ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ።” የሚለው ነው። (ማቴ. 3:17) ለሥጋ ፈቃድ ስንሞት በእንጻሩ ደግሞ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት መንፈሳችን ሕያው ይሆናል። እንዲሁም ዮርዳኖስ የመንፈስ ቅዱስን ኃይል የምንቀበልበት ቦታ ነው። “ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ እነሆም፤ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም ሲመጣ አየ” (ማቴ. 3:16) የእግዚአብሔርን መንፈስ በሙላት ለመቀበል ለሥጋ ፈቃድ መሞትን ይጠይቃል። ስለዚህ ነው ዮርዳኖስ ወደ ተዘጋጀልን አገልግሎት ውስጥ ከመግባታችን በፊት የመጨረሻው ደረጃ ወይም እርምጃ ሆኖ የሚቆጠረው።

ሐ። ዮርዳኖስ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እስራኤላውያንን የቀደመበት ቦታ ነበር። ለዚህም ነበር እስራኤላውያን ዮርዳኖስን ሲሻገሩ

የቃል ኪዳንን ታቦት ያስቀደሙት። ዮርዳኖስ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ተስፋዎችን ይዘን ወደ ተዘጋጀልን ቅባት ውስጥ ለመግባት የእምነት እርምጃ የምንወስድበት ምሳሌ ነው። “...ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና።” (ዕብ. 11:6)

እንግዲህ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው፤ በቅባት ለማገልገል እንዲችል፤ እንደ ነቢዩ ኤልሳቦ የሚያስፈልገውን ሁሉ ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ መሆን ይኖርበታል። አገልጋይ መክፈል ያለበት ዋጋ እንደ ጥሪውና እንደ ግለሰቡ ሁኔታ በትንሹም ቢሆን ሊለያይ ይችላል። ይሁን እንጂ ከላይ የተዘረዘሩት አሥር ነጥቦች አጠቃላይና መሠረታዊ ስለሆኑ እነዚህ በጸሎት መንፈስ ሆኖ መመርመሩ ይጠቅማል። እግዚአብሔር የሚጠራን በተትረፈረፈ ሙላት እንድናገለግለው ነው። እንተሰ በዚህ ጉዞ ላይ የት ደርሰሃል?